

РІК LXXIII, Ч. 10, ЖОВТЕНЬ – 2016 – OCTOBER, № 10, VOL. LXXIII

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація

“НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944

РІК LXXIII ЖОВТЕНЬ Ч. 10

Головний редактор – Лідія Слиж

Англомовний редактор – Тамара Стадниченко

Редакційна колегія:

Маріянна Заяць (з уряду) – голова СУА

Уляна Зінич, Святослава Гой-Стром,

Вірляна Ткач, Петруся Савчак,

Лариса Дармохвал (Україна)

“НАШЕ ЖИТТЯ” ВИХОДИТЬ РАЗ У МІСЯЦЬ (ОКРІМ СЕРПНЯ)

ISSN 0740-0225

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

A Non-profit Organization

“OUR LIFE”

Published since 1944

VOL. LXXIII OCTOBER № 10

Editor-in-chief – Lidia Slysh

English-language editor – Tamara Stadnychenko

Contributing Editors:

Marianna Zajac – UNWLA President

Uiana Zynych, Sviatoslava Goy-Strom,

Virlana Tkacz, Petrusia Sawchak,

Larysa Darmokhval (Ukraine)

“OUR LIFE” IS PUBLISHED MONTHLY (EXCEPT AUGUST)

ЗМІСТ – CONTENTS

Лідія Слиж. Мати Тереза – свята для всіх	1
Маріянна Заяць. Ділимося вітками та думками	2
Лист від СФУЖО до Президента України	3
Ліда Білоус. СУА в Україні – не байдужі волонтери.	4
Лідія Купчик. Лист з України.	8
Бл. п. проф. д-р Іванна Марія Ратич	9
Joanna M. Ratycz (1926-2016).	10
Лариса Дармохвал. До історії Стипендійної акції СУА (I).	11
Marianna Zajac. Sharing Thoughts, News & Views	13
Оксана Бризгун-Соколик. Сині волошки св. п. Ніні Булавицькій у першу річницю смерті	14
Наша обкладинка / Our Cover	15
Ляриса Зєлик. Невисланий лист... ..	16
Доброчинність	17
Діяльність округ та відділів СУА	20
Ihor Magun. What's So Special About Omega-3?	32
Наше харчування.....	33
Іван Франко. Вірш.....	34
Наталка Поклад. У бабусеньки Наталі	35
Поштове зіставлення.....	36

На обкладинці: Адріяна Титла Генкельс. Хліби.

On the cover: Adrianna Tytla Henkels. Bread.

- The Editorial Board does not always share the point of view of the author.
- In Ukrainian, the editors follow the orthography of the Holooskevych dictionary.
- No reprints or translations of *Our Life* materials are allowed without the editor's written permission.
- The author is responsible for the accuracy of the facts in the article.
- Unsolicited manuscripts will not be returned.
- The editor reserves the right to shorten submissions and make grammatical corrections.
- **PLEASE NOTIFY US OF ADDRESS CHANGES PROMPTLY** – there is no charge.
- There is no charge for **MEMORIAL NOTICES** and the photographs with them.
- Please note that the deadline for all **ARTICLE** submission is the **10th of each month**.
- Authors are requested to include a telephone number with manuscripts to allow us to acknowledge submissions and verify information.

Periodicals Postage Paid at New York, NY
and at additional mailing offices.
(USPS 414-660)

**POSTMASTER – send address changes to:
“OUR LIFE”**

203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2016 Ukrainian National Women's
League of America, Inc.

Канцелярія СУА та адміністрація журналу “Наше життя”:

Tel.: (212) 533-4646

E-mail: office@unwla.org • E-mail: unwlaourlife@gmail.com

Адміністратор: Оля Стасюк

Канцелярійні години: вівторок, середа, четвер – 11 – 7

UNWLA / *Our Life*

203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706

Administrator: **Olha Stasiuk**

Office hours: **T. W. Th. – 11 a.m. to 7 p.m.**

\$3 Один примірник / Single copy

\$45 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscription in the USA for non-members

\$50 В країнах поза межами США / Annual subscription in countries other than USA

Членки СУА одержують “Наше життя” з оплатою членської вкладки через відділ. Передплатникам письмово нагадується про відновлення передплати. Річна вкладка вільної членки СУА – \$50.

Our Life magazine is included in UNWLA member annual dues, payable through the member's branch.

Subscribers are sent renewal letters.

Annual dues for UNWLA member-at-large – \$50.

МАТИ ТЕРЕЗА — СВЯТА ДЛЯ ВСІХ

(1910 – 1997)

«Любов — це служіння».
«Вчіться любити.
Любов потребує зусиль.
Вона не приходить сама собою».
Мати Тереза.

4 вересня цього року на площі Святого Петра у Ватикані відбулася канонізація Матері Терези з Калькутти — монахині, засновниці ордену Місії Милосердя, що присвятила себе допомозі людям, які опинилися на дні життя — бездомним, голодним, животіючим в хворобах та злиднях. Її діяльність називали втіленням ідеалів людяності. За неї Мати Тереза у 1979 році була удостоєна Нобелівської премії Миру.

У месі, присвяченій канонізації і очолюваній Папою Франциском, взяли участь глави держав і урядів понад 10 країн світу та близько сто тисяч вірян. На подію акредитувалося понад 600 журналістів з усього світу, зокрема 120 телеканалів.

Нагадаємо, монахиня народилася 1910 року в Скоп'є, Югославія. Вона багато років працювала в індійському місті Калькутта, де і померла у віці 87 років.

Беатифікація (прилічення до лиця блаженних) Матері Терези відбулася всього через шість років після її смерті — безпрецедентний випадок в сучасній історії католицької церкви. Беатифікація служить необхідним початковим етапом у процедурі канонізації.

За що Матір Терезу оголосили святою? Напевно, головна річ у тому, що в нашому черствому і цинічному світі Матір Тереза зуміла зберегти і подарувати багатьом людям найдорожче на землі — невичерпну любов. Може, вона і не зіцляла хворих дотиком руки, але вона все своє життя зіцляла душі. Мати Тереза стала найвідомішою черницею ХХ століття. Навіть після її смерті відбувалися чуда. Наведу кілька з них.

Архієпископові з індійського міста Гухахаті Томасу Менампарампілу (Thomas Menamparampil) повинні були робити операцію з видалення каменів у сечовипускальному каналі. Проте, після того, як він відслужив месу і помолвився до Матері Терези в роковини її смерті, камені несподівано зникли і медики відмовились від операції.

Одне з чудес, здійснених черницею, — несподіване і нез'ясоване одужання індійської жінки, хворої на рак, — стало доказом, завдяки якому черницю 2003 року було долучено до сонму блаженних.

Чого можемо навчитися від Матері Терези? Думками про це поділився отець Браян. На його думку, Мати Тереза є ідеальною святою для Року Милосердя тому, що вона дуже усвідомлювала те, що потребувала Божого милосердя. Власне, Рік Милосердя повинен пригадувати нам, що стоячи перед Богом ми, як ті жебраки, потребуємо Його любові і прощення. Основне послання Матері Терези полягає в тому, що «Калькутта є всюди». «Калькуттою серця» вона називала стан внутрішньої вбогості кожної людини перед Богом.

Мати Тереза була завжди готова до прощення і милосердя. «Нам потрібно багато любові, щоб простити, і багато покори, щоб забути, бо, якщо ми не забуваємо, ми не прощаємо повністю», — повторювала вона.

Отець Браян наголосив, що Мати Тереза є святою для всіх: для бідних і багатих, а також для нашого часу, розтерзаного насильством і жорстокістю сердець, тому що вона показала, що зло, яке кожен з нас носить в собі, може бути прощене.

Від тепер кожен з нас може і повинен молитися до святої Матері Терези і просити прощення і милосердя як для себе і своїх рідних, так і для всіх людей на Землі, яка є спільним домом для всіх нас — дітей Господа Бога.

*Лідія Слїж, головний редактор
(За матеріалами Інтернету).*

ВІСТКАМИ ТА ДУМКАМИ...

Маріянна Заяць, голова

У початковому параграфі свого слова у минулому числі (за вересень 2016) я кількома словами поділилася, що ми «святкуватимемо» 25-ту річницю незалежності України в Києві зі змішаними відчуттями через постійний брак урядових реформ, війну та безладдя в державі. І це не було тільки *нашим* відчуттям, але і загальним настроєм, який озвучили мої співрозмовники – представники Світової Федерації Українських Жіночих Організацій та Світового Конгресу Українців, що зібралися на щорічну зустріч. Роксоляна Мисило і я напишемо у листопадовому числі «Нашого Життя» про наші зустрічі, відвідини лікарень та інші досвіди з подорожі в Україну 16-31 серпня. Однак, ще у цьому числі хотіла б згадати кілька особливих випадків. Запрошую також прочитати звіт нашої референтки суспільної опіки Лідії Білоус щодо її візиту та насиченої роботи в Україні у травні 2016 року (на сторінках 4 – 7).

Насамперед, йдеться про нагороди, якими було удостоєно лідерів діяпорних організацій на святкуванні, що відбулося 22 серпня в Національній опері імені Тараса Шевченка в Києві. На наше превелике здивування, СФУЖО була проігнорована у представленні збору світової парасолькової організації у Києві, і, хоч є об'єднанням тридцяти жіночих організацій у двадцяти країнах, не отримала жодного визнання у вигляді медалі. Як показали озвучені

наступного дня звіти багатьох членів організації, що входять до СФУЖО, українські жінки в діаспорі по всьому світу взяли на себе гуманітарну допомогу пораненим, їхнім сім'ям та сім'ям загиблих з безмежною відданістю, вірою та діяльністю. Вони постійно представляли і захищали інтереси України у світі. Я впевнена, що жоден з нас не долучається до наших ініціатив заради нагород; однак, коли інші організації (очолювані чоловіками) отримали медалі з нагоди 25-річчя незалежності від Президента Порошенка, недогляд став кричущо явним. Одразу після події в Київській опері було сформовано тимчасову комісію (дивіться фото комісії, що презентувала лист делегатів СФУЖО для підтвердження наступного дня). Комісія написала і надіслала електронний лист протесту Президентові України, оскільки саме він вручав медалі на святі. (Члени комісії на фото, ст. 13 (зліва): Олександра Куновська-Монду, представниця СФУЖО при ООН в Женеві; Роксолана Мисило, референтка зовнішніх зв'язків СУА; Мирослава Маличок, адміністратор СФУЖО; д-р Марта Кічоровська-Кебало, головний представник СФУЖО при ООН; Галина Касіян, голова Союзу Українок Австралії, а також я).

Наступного дня, на фуршеті Світового Конгресу Українців, п'ять жінок, включно з Орисею Сушко, головою СФУЖО, отримали медалі визнання від віце-прем'єр-міністра України Степана Кубіва. Чи це було результатом листа (див. ст. 3), точно не відомо, однак місце проведення в аудиторії заходу не були такого рівня, як попереднього дня. А це, як каже українська приказка, “муштарда по обіді”! Ми, українські жінки-активістки, можемо, а навіть мусимо, стреміти до визнання в історії!

Протягом двох тижнів нашої візиту в Україну ми стали глибоко свідомі невирішених проблем і сумнівної ситуації, з якими стикається український народ, та його невизначеного майбутнього. Але ми також досвідчили пробіск віри у те майбутнє, підтримуване силою і стійкістю в очах і душах стількох українців, яких ми зустріли. І тому ми обираємо продовжувати надіятися!

Делегати від СФУЖО з головою СФУЖО Орисею Сушко і Президентом СКУ Євгенієм Чолієм (в центрі).

СВІТОВА ФЕДЕРАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
WORLD FEDERATION OF UKRAINIAN WOMEN'S ORGANIZATIONS
NGO IN CONSULTATIVE STATUS WITH THE ECONOMIC AND SOCIAL COUNCIL OF THE UNITED NATIONS & UNICEF

Executive Office: 145 Evans Ave., Suite 203, Toronto, Ontario M8Z 5X8 Canada
Tel.: (1) 416-546-2491 • E-mail: wfuwo.office@gmail.com • Website: www.wfuwo.org

22 серпня, 2016

Президенту України
Петру Порошенку

Високоповажний Пане Президенте,

Сьогодні, 22 серпня 2016 року, в Національній опері України імені Тараса Шевченка у Києві відбулася урочиста академія з нагоди 25-річчя Незалежності України. На цьому величному заході були присутні організації, які представляють українську діаспору, такі як: Світовий Конгрес Українців (СКУ), Українська всесвітня координаційна рада (УВКР) і Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО).

З обуренням ми звертаємо Вашу увагу на те, що Світова Федерація Українських Жіночих Організацій була цілковито проігнорована у привітальному слові і під час вручення відзнак. Ми вважаємо, що за свою 68-літню активну діяльність СФУЖО заслужила собі на право бути відзначеною в особі нашої Голови, Орісі Сушко, яка була номінована. Ми не знаємо, на чому базувалось Ваше рішення, але, без жодного сумніву, її кандидатура відповідає усім можливим критеріям. Просимо це негайно виправити.

Для Вашого ознайомлення, СФУЖО координує роботу 30-ти організацій на 4-ох континентах у 20-ти країнах світу. Наші жіночі організації несуть на своїх плечах левову частку гуманітарної допомоги Україні в цей складний час воєнних дій на Сході. На жаль, під час цих великих урочистостей взагалі не прозвучали слова признання вкладу українського жіноцтва у розв'язанні проблем сучасної кризи і оборони України.

З моменту Майдану наші організації по всьому світі надавали і далі надають різного роду підтримку нашим братам та сестрам в Україні. Ми висловлюємо щирю надію, що ідеали революції Гідності будуть відстояні і втілені в життя. Жінки не можуть бути відсторонені від миротворчого процесу і розбудови нової України, бо ми є невід'ємною частиною нашого суспільства.

З повагою,
делегати Річних Нарад СФУЖО.

Копія:
Павло Клімкін, Міністр Закордонних Справ України,
Сергій Кислиця, Заступник Міністра Закордонних Справ,
Людмила Порохняк, Голова НРЖУ.

Executive Office: 145 Evans Ave., Suite 203, Toronto, Ontario M8Z 5X8 Canada
Tel.: (1) 416-546-2491 • E-mail: wfuwo.office@gmail.com • Website: www.wfuwo.org

СУА В УКРАЇНІ – НЕ БАЙДУЖІ ВОЛОНТЕРИ

Мої поїздки в Україну розпочалися ще у 1991 році, коли я очолювала освітню програму СУА «Книги для України». Це було партнерство між СУА, добродійним фондом США «Сейбр» і українсько-американським благодійним фондом «Сейбр – Світло». Дана програма була спрямована на те, щоб заповнити прогалини в освіті, залишені Советським Союзом. Мої подорожі в Україну були проникнуті глибокою пристрастю і любов'ю до моєї Батьківщини, прищепленими мені батьками.

В даний час СУА далі допомагає нашим українським братам і сестрам в боротьбі з північним ворогом. Тепер наша допомога спрямована на лікування тих, хто отримав поранення в зонах бойових дій, а також сім'ям, які залишилися без годувальника.

Під час поїздки в Україну в 2015 році Валентина Табака, голова 136-го Відділу СУА і членка комітету суспільної опіки СУА, яка родом з Житомира, привезла гуманітарну допомогу пораненим солдатам в Житомирський госпіталь від її відділу. Як медсестра, вона спостерігала за примітивними умовами лабораторій, в яких працюють технічні фахівці, намагаючись врятувати життя молодих людей, що борються за свою країну. Молоді люди з зараженими на полі бою ранами вмирають через відсутність лабораторного обладнання 21 століття. Знадобилося до 14 годин, щоб отримати результати проб крові. За той час солдат міг померти.

Повернувшись зі своєї поїздки, п. Валентина зателефонувала мені, як референтці суспільної опіки СУА і запитала, чи може СУА допомогти в придбанні необхідного обладнання для госпіталю, щоб рятувати життя молодих людей. Я внесла пропозицію до ексекютиви СУА на придбання нових аналізаторів крові і два мікроскопи високої роздільної здатності для лікарняної лабораторії у військовому госпіталі Житомира. Пропозиція була схвалена. Валентина Табака працює в медичній галузі і зробила всі домовленості з купівлі. Лікарня мала отримати нове обладнання 13 травня 2016 року. Валентина вважала, що я, як референтка суспільної опіки, повинна представляти СУА, коли нові апарати придуть. Голова СУА Марія Заяць схвалила цю пропозицію і я погодилася зробити це. Мабуть, це була моя остання подорож під егідою СУА.

Тому, що ніхто з членів мого комітету не міг поїхати зі мною, мій син Михаїл погодився

супроводжувати мене, як фотограф і помічник. Подорож в Україну я оплачувала сама.

12 травня 2016 р. ми прилетіли до Києва на летовище «Бориспіль», де нас зустріла офіційний представник СУА з суспільної і гуманітарної допомоги в Україні Марія Фуртак. Після короткої зупинки в готелі ми зустрілися з лікарем Василем Пазиняком, колишнім депутатом Верховної Ради, який був незамінним і безцінним членом нашого антуражу. Він дбав про все необхідне – зустрічі в лікарнях, пляни поїздок, тощо. Ми були просякнуті його ентузіазмом, енергією, запалом і любов'ю до України. Він також був енциклопедією знань з історії сучасної України.

Ми зупинилися в готелі «Україна» з видом на площу протестів Євромайдану взимку 2013-14 рр. Акція протесту почалася біля монументу Незалежності України, увінчаного статуєю жіночої фігури – Берегинею-Орантою. В руках вона тримає калинову гілку – вічний символ України. Берегиня вважається матір'ю всього живого, богинею-захисницею дому і родини, а значить – України й українців. В період Революції Гідності Майдан перетворився в табір міської партизанської армії з масивними камуфляжними наметами, кухнями, штабелями дров і шин. Це також місце першого жорстокого розгону демонстрантів.

В перший вечір нашого приїзду ми віддали почесність Небесній Сотні – демонстрантам, які втратили своє життя за Україну. Коли ми йшли повз фотографії і поклонили голови в пам'ять полеглих та читали данини в формах поезії, сльози не тільки з'явилися в наших очах, вони вільно стікали по щоках.

Наступного дня ми відвідали поранених солдатів в Київській військовій лікарні. Я говорила з кожним з них і подякувала їм за жертву свого життя за свободу і незалежність своєї країни. Я запевнила їх, що люди в діаспорі вдячні їм і все готові підтримувати їх. Кожен з них отримав фінансову допомогу від СУА для медичних та сімейних витрат. Жоден з більш ніж 15 солдатів, з якими я говорила, не пошкодував про свою ролу у війні за свободу. Вони борються, отримують поранення і готові померти за свою країну. Вони втрачають руки, ноги, з травмами мозку попадають в депресію, але кожен з них проголошує «Слава Україні!»

Пан Василь заплянував тур до Межигір'я – надмірно розкішного місця проживання, з якого Віктор Янукович втік з України в

Росію. При цьому я хотіла би описати ставлення деяких людей в Україні до мовного питання. Нас було семеро в автобусі. Гід почав говорити російською мовою. Ми попросили його розмовляти українською мовою, так, як я і мій син не розуміють російську мову. Він сердито відповів, що він буде говорити на мові свого батька. Тоді я сказала йому повернути автобус назад і ми хотіли б знайти гіда, який буде говорити українською мовою. З нами були дві молоді дівчини, які говорили російською мовою між собою. Коли я сказала, що ми повертаємо назад, вони, вільно володіючи українською, зголосилися перекладати. Гід потім намагався говорити своєю ламаною українською мовою, а дівчата перекладали.

Житомир був заснований у 844 році і став частиною Київської Русі в 10-му столітті. Як і більша частина земель сьогоднішньої України, місто постраждало від вторгнення і захоплення багатьма іноземними державами. Незважаючи на постійні напади, Житомир ріс, розвивався і ставав сильним.

Саме в це місто я приїхала подарувати від США Житомирському військовому госпіталю автоматичні гематологічні аналізатори і біохімічні аналізатори та два сучасних мікроскопи.

Нас зустріли: Олена Власенко, волонтер Громадської організації "Житомирське Молодичнє Об'єднання", Ніна Батанова, голова Житомирського Відділу СУ, начальник Житомирського військового шпиталю Олександр Серебряков. За його словами, «завдяки Союзу Українок Америки, з котрими ми співпрацюємо уже рік, у лабораторії з'явилася новітня техніка, що дозволяє робити аналіз крові за 1 годину. Раніше цим займалися три працівники на мікроскопах 1954 року випуску, процес займав до 14 годин. Тепер все буде автоматизовано, і на дослідження зразків витратять усього 60 хвилин...».

Я була вражена тими умовами, у яких лікуються та проходять реабілітацію українські бійці. «Все старе, немає тієї шпитальної естетики, до якої ми звикли у США, але, на жаль, ми не можемо допомогти вам у перебудові шпиталю. Проте, ми продовжимо надавати гуманітарну допомогу», – пообіцяла я від імені США.

В клубі "Пролісок", де навчаються «дити сонця» я мала привілей познайомитись з Богданом Купчинським, головою дитячої організації "Все робимо самі" та Лесею Морозовою. Ми обговорили термінову операцію (шунтування) дівчинці, яка зараз перебуває в лікарні.

Заради спасіння дитини я передала кошти (1 тис. дол.) на придбання шунту для Лізи і проплатила путівку на реабілітацію Данилу Зелінському, який має діагноз ДЦП. Опісля я вже отримала повідомлення, що операція Єлизавети пройшла вдало.

Я познайомилась з родинами, котрим Союз Українок Америки допомагає і підтримує фінансово вже тривалий час. Також зустрічалася з двома вдовами, яких «усиновили» членки США.

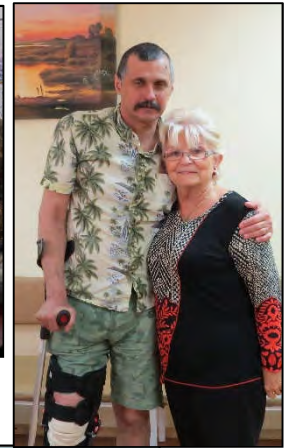
Рівнож ми відвідали наших героїв, котрі зараз перебувають в шпиталі. Я їм подякувала за відвагу в боротьбі за нашу державу, за те, що не жаліють життя за свободу і незалежність України. Кожному бійцю передала фінансову підтримку. Особливу увагу відчув на собі Олег, який зазнав вкрай тяжких поранень під Дебальцевим.

Ми мали зустріч під час полуденку з Матвієм Хреновим, замісником міста в гуманітарних справах і з Оленою Розенблат, головою добродійного фонду Родини Розенблат.

Після відвідання шпиталю разом ми відвідали Дім української культури, котрий було відкрито в Житомирі 2016 р. Олена і Ніна провели екскурсію і розповіли про давні традиції, духовність та українську культуру, яка панувала і побутує на території Житомирщини сьогодні. Також розповіли про успіхи Житомира, зокрема, про те, що Житомир має три свідоцтва рекордів України!

З Києва до Дніпропетровська ми їхали сучасним розкішним новим поїздом. Протягом 6-годинної їзди ми мали нагоду звидіти під голубим небом розкішні степи і поля України. Раптово мій син обернувся до мене і сказав: «Я тепер розумію, чому наш прапор є синьо-жовтий».

Вперше побувала у Дніпропетровському (в час нашого перебування переіменовано на Дніпро). Це місто з кремезними будинками 19-го століття, трамваїв, які котяться вздовж листяних бульварів і прекрасної панорами ріки Дніпра. м. Дніпро має потенціал стати привабливим містом. Але, на жаль, керівники міста занадто зайняті відкриттям нових butikів і магазинів та готелів, в той час як спадкові будівлі руйнуються. Головний центр космічної та авіаційної промисловості, Дніпро став трампліном для таких політичних опортуністів, як экс-президента Леоніда Кучми і лідера Помаранчевої революції Юлії Тимошенко. Місто також має сильну єврейську спадщину, а також музей єврейської історії в Україні. Волонтери поселили нас в готелю в самому центрі міста

під назвою «Менора», збудованого у формі менори.

Я на свої очі бачила руйнування військового госпіталю, який кришиться від занедбаності в той час, як цілі блоки будівель зносяться, щоб звільнити місце для нових скляних споруд. Цей госпіталь був в гіршому стані, ніж той, що в Житомирі. Тут ми зустрілися з командиром Віктором Кузьменком, головним лікарем Віктором Писанком. Командир показав нам нову машину швидкої допомоги, подаровану канадцами, яка стояла побіч, тому що бензин занадто дорогий. Вони повели нас до найважчих поранених у реанімації. При лікарні знаходиться кімната волонтерів, куди люди зносять їжу, одяг, милиці і т.п. для поранених. Ми подарували там 100 дол. Зустрілися з пораненими і, як попереднім, подарували фінансову допомогу і подякувала їм за їхню відданість. Відтак ми поїхали до обласної лікарні ім. Мечнікова і зустрілися з надзвичайними людьми-волонтерами, як пані Марія, яка без огляду на своє слабе здоров'я безупинно допомагає бійцям. Тут ми відвідали новопоранених. Один молоденький хлопець лежав в комі, граната вибухнула біля нього і шматок увійшов в голову. Біля нього лежав старший вояк, 42 р. Я підступила до нього і привітала його, повідомивши, що я приїхала від Союзу Українок Америки. Почувши це, він так сильно розплакався, що я не витримала і, тримаючи його за руку, плакала разом з ним. Він щиро дякував, що ми так далеко від України, але про них і про Україну не забуваємо. Мені та моєму синові ця хвилинка залишиться в нашій пам'яті на все життя.

Перебуваючи у м. Дніпро, ми не могли не відвідати кладовище з багатьма рядами могил, в яких поховані безіменні вояки, які загинули у Іловайському та Дебальцевому. Перед готелем «Менора» нас зустрів греко-католицький священник о. Василь Колодій, родом з Городенки, де я народилася. Отець Василь створив реабілітаційну групу «Родинне Коло», де намагається психологічно реабілітувати солдат і членів їх сімей. На кладовищі ми зложили від Союзу Українок Америки кошик квітів, хліб і свічки та взяли участь в панахиді.

Підписи до знімок на ст. 6:

Згори, 1-ий ряд зліва: 1-2. В Київському військовому шпиталі; 3. Зліва: Ліда Білоус – референтка СО СУА, доброволець – 87-річна Людмила Савченко, поранений солдат; 4. З пораненим бійцем у військовому шпиталі м. Дніпро; 5. Меморіал «Небесна Сотня»; 6. Басейн у Львівському військовому госпіталі; 7-8. Нове медичне обладнання в Житомирському військовому шпиталі, подароване СУА; 9. В лабораторії Житомирського військового шпиталю; 10. В клубі «Пролісок»; 11. Місто Дніпро. В штабі допомоги пораненим бійцям; 12. На військовому цвинтарі в м. Дніпро панахиду відправляє о. Василь Колодій.

Картина вже викопаних могил, готових до приймання нових героїв України, залишиться в моєму умі й серці навіки.

На залізничному двірці в Дніпрі ми зупинилися при волонтерському станку, організованому добровольцями під опікою Геннадія Курбаса, які купують квитки для солдатів, котрі очікують поїзда, щоб їхати додому. Добровольці також годують їх, поки ті чекають. Ми зустрілися з бабою Людою Савченко, 87-літнім добровольцем, яка робить квіти і продає їх, щоб допомогти. Вона також служить в якості довіреної особи і материнської фігури для них. Ми передали там 200 доларів на допомогу.

Наша остання візита була у Львівський військовий госпіталь. Ця лікарня є прикладом догляду за солдатами з травмами хребта. Це не тільки лікарня, а й реабілітаційний центр з обладнанням для фізичної терапії та трудотерапії (форма терапії для тих, хто одужує від фізичного або психічного захворювання, за допомогою виконання заходів, необхідних у повсякденному житті). Ми були приємно вражені басейном для акваерації, призначеної для поліпшення життя людей. Цей басейн включає в себе високого опору терапію, або тренування для реабілітації від травм. Найбільш вражаючим була доступна для інвалідів кухня. Кухня має регульовані стільниці та шафи і місця для приготування, до котрих можна легко заїхати інвалідним візочком і легко використовувати. Це дозволяє користувачам інвалідного крісла безпечно і незалежно готувати їжу, прибирати, і т.п. Ця кухня в реабілітаційному центрі Львова була подарована шведською фірмою. Тренажерний зал має багато видів обладнання, щоб допомогти з мобільністю. Ми зустрілися з воїнами на інвалідних візочках і передали їм допомогу. Кожен з них потребує механізованого інвалідного візка, побудованого для їхніх потреб.

Існує робочий магазин в цій лікарні, в котрому будують ці візки. Вартість візка становить близько 4000 дол. Завідуючий відділу реабілітації д-р Ростислав Данилков. Він молодша людина, що присвятила себе солдатам, які страждають від травм хребта і потребують фізичної та професійної терапії.

Він сам не військова людина, тому він не отримує зарплату від війська. Він заробляє 2500 гривень на місяць (100 дол.). На цій зарплаті він повинен підтримувати свою дружину і дочку. Тільки дуже особлива людина буде працювати при такій жалюгідній зарплаті.

У Львові ми мали честь зустрітися з воїстину святою людиною. Її звали Петрунеля Хміль. Вона успадкувала любов до України від свого батька, преподобного о. Петра Зеленоуха, вірного патріота, який енергійно підтримує Україну. Петрунеля є завзятим добровольцем. Різними способами вона збирає гроші, одяг, продукти харчування, а також допоміжні листи і малюнки від дітей шкільного віку і везе це до м. Дніпра для воїнів на фронт.

Коли ми були в лікарні ім. Мечнікова, то зустріли там вояка з Криму. Він та його доня Катерина вибрали бути українцями, коли Росія незаконно напала і захопила Крим. Мама вигнала доню з дому за її рішення. Тато пішов в АТО боротися і був поранений. Доню вислав до Львова, де нею займався правий сектор. Катерина не має українського громадянства і вчиться заочно. Ми зустрічалися з нею. Петрунеля нам перекладала, бо Катерина вчиться

розмовляти по-українськи. Чудова 16-літня дівчина. Недавно я одержала вістку, що вже правий сектор на займається Катериною, тато ще в лікарні, бо був поранений. Петрунеля взяла дівчину до себе. Їй потрібна фінансова допомога. Може, хтось зголоситься помагати Петрунелі на утримання Катерини.

З цієї поїздки я зрозуміла, що можновладці занадто зайняті політичним процесом, у них немає часу або волі, щоб прислухатися до свого народу. Рівнож стало ясно, що вирішення конфліктів, захист України і захист прав людини в даний час більш необхідний, ніж коли-небудь раніше. Я вважаю, що це Боже бажання для нас, щоб протягнути руку бідним і пригнобленим і боротися з несправедливістю.

Союзу Українок Америки є організацією жінок, які стурбовані долею українського народу. Як члени цієї великої організації, ми є не байдужі волонтери, які хочуть допомогти своїм українським братам і сестрам в їх час потреби. Борімося – Поборимо!

Слава Україні! Героям Слава!

*Лідія Білоус,
референтка суспільної опіки СУА*

Лист з України...

Вельмишановна Пані Лідіє Слиз!

Хочу привітати Вас і всіх читачів Вашого чудового журналу з Днем Незалежності України.

Хочу привітати Вас, дорогі й далекі Українки, бо добре знаю і постійно досвідчую зі сторінок журналу "Наше життя", як любите Україну, як вболіваєте над її долею-недолею.

Незалежність України, 25-ліття якої святкуємо в цьому році, я сприймаю як відповідь Бога Україні на всі ті жертви й самопосвяти українців попередніх поколінь, котрі гаряче мріяли про незалежність, самостійність України як держави, боролись за здійснення цієї великої мрії, жертвували для цього свої життя. Помилковою є думка, що незалежність дісталася Україні, так би мовити, безплатно. Вона була оплачена кров'ю багатьох героїв із минулого!

А нашим спільним обов'язком є достойно сприймати незалежність своєї держави і дбати, щоб це була справжня, реальна незалежність. Незалежність від чужих культур, від чужих впливів, від чужих мов, від чужих реальних і візуальних зазіхань.

Незалежність – це самостійність. Самостійність повинна бути у виборі свого шляху, який ми повинні вибирати з урахуванням інтересів українського народу, а не підчиняючись інтересам інших держав. Незалежність – це вірність нашим споконвічним традиціям і цінностям, нашій тисячолітній вірі, а не схилення перед чужими державами, якими б заможними й сильними вони нам не видавалися.

Незалежність – це вміння дорожити своєю, українською мовою, а не замінювати її "общепонятними" чи "світовими" мовами. Незалежний українець повинен стреміти до широких знань, до досягнень світового прогресу, до знання багатьох мов, але пріоритетом для нього у всьому має бути все споконвіків рідне, ідентичне. Незалежний українець має усвідомити, що маємо давню історію й культуру, які перевищують рівень багатьох успішних у сьогоденні держав.

Коли всі громадяни України це усвідомлять, тоді Україна стане по-справжньому незалежною, самостійною і зможе піднятися на достойний рівень життя й культури.

Бажаю того всім українцям і дуже вдячна Українкам цілого світу, які, перебуваючи територіально далеко від України, своїм серцем, своєю любов'ю завжди біля неї, Неньки своєї.

Господи Боже, нам Україну храни!

Лідія Купчик,

Голова Львівського міського осередку Всеукраїнської Ліги Українських Жінок.

ВІДІЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ

Професор д-р ІВАННА МАРІЯ РАТИЧ

З глибокою скорботою і невимовним жалем сприйняли членки СУА вістку про відхід до вічності довголітньої активної і всіма улюбленої союзьнки проф. д-р Іванни Ратич, Почесної членки СУА, яка з волі Всевишнього упокоїлася в Бозі 5-го вересня 2016 р. в Нью-Джерзі.

Народилася Іванна 12 червня 1926 р. у Відні. Покійна росла в неповторній родинній атмосфері батьків проф. д-ра Івана Мірчука і його дружини Марії Терези баронеси фон Голобек, австрійки, що повністю зукраїнізувалася. Від четвертого місяця життя до 1945 р. Іванна жила в Берліні, де її батько був близьким дорадником гетьмана Павла Скоропадського, науковим співробітником, а пізніше директором Українського Наукового Інституту. Відтак д-р Іван Мірчук став ректором Українського Вільного Університету в Мюнхені.

Іванна завершила студії германістики і англістики докторатом в Університеті Людвіг-Максиміліяна в Мюнхені.

«Д-р Ратич була улюбленою вчителькою англійської мови в Байройтській таборовій гімназії в Німеччині.» (зі спогадів Лярисы Зелік).

Вона була активною в громадському житті в Німеччині. Завдяки знанню мов була секретаркою Міжнародної Ліги Жінок на еміграції, де вела велику переписку та робила переклади листів з різних мов. У 1948 р. була обрана до Головної Управи ОУЖ (Об'єднання українських жінок).

У США була професором Ратгерського університету та провідним германістом. Автор понад трьох десятків книжок і кілька сотень наукових статей, д-р Ратич була науковим дорадником Інституту Гете по питаннях навчання німецької мови, за що у 1979 р. отримала нагороду *Merit Award*.

Бл. п. Іванна була особливо жертвним членом українського життя і, хоч ніколи не бачила батьківщини свого батька, однак жила духом щирої любові до України.

Приїхавши до Америки, включилася в працю 65-го Відділу СУА в Нью-Бронсвік, Округа Нью-Джерзі.

У 1959 р. брала участь у Конгресі СФУЖО. Тоді увійшла до комісії зв'язків СФУЖО і почала працювати зі Світовою організацією матерів.

У 1978 р. д-р Ратич була обрана до Головної Управи СУА на пост фінансової секретарки, а в 1987 – на пост першої заступниці голови СУА.

З 1993 по 2008 д-р Ратич служила головою Контрольної Комісії СУА.

Будучи щедрим філантропом, вона підтримувала та спонсорувала декілька публікацій Союзу Українок Америки, в тому числі «Листи так довго йдуть» – збірник листування Лесі Українки.

Як член Українського Музею в Нью-Йорку, бл. п. Іванна і її чоловік Олег щедро підтримували зусилля та виставки музею.

Д-р Ратич була великим прихильником «Нашого Життя» – журналу СУА, а також щедрими пожертвами підтримувала всі акції Суспільної Опіки СУА.

Вона була щедрим спонсором Стипендійної акції СУА, даючи можливість багатьом студентам досягнути своїх цілей та реалізувати свої мрії.

«Я мала привілей і честь разом з д-р Ратич бути в Екзекутиві СУА. Вона була вчителем і прикладом для мене, як найкраще працювати для нашої організації. Вона продовжувала подавати приклад як членки 56-го Відділу СУА на Флориді.» (із спогадів Ліди Білоус).

«Я завжди буду пам'ятати розмову з д-р Ратич про вивчення іноземних мов. Зокрема, вона казала, що діти в ранньому віці (до 10-ти років) можуть навчатися і розмовляти трьома мовами одночасно. Покійна була чудова Пані і залишиться такою в пам'яті багатьох Союзьнок.» (із спогадів Віри Андрушків).

«Св. п. д-р Ратич, Почесна Членка СУА відзначалася лагідністю, скромністю і дружнім відношенням до всіх, хто її знав. Вона була однією з тих найавторитетніших провідників нашої організації, яка давала цінні поради в багатьох питаннях.» (із Співчуття Маріянни Заяць, голови СУА родині Покійної).

Тепла і світла пам'ять про д-р Ратич збережеться у наших серцях назавжди.

Нехай Всевишній винагородить Покійну вічним життям у Царстві Небесному.

Головна Управа СУА.

Joanna M. Ratych (1926–2016)

We recently learned of the passing of Joanna M. Ratych, an extraordinarily gifted and generous member of the UNWLA community who served our organization for many years, initially as a member of Branch 65 of New Brunswick, New Jersey, and later as a member of Branch 56 of North Port, Florida. In 1978, Dr. Ratych joined the UNWLA's National Board as Financial Secretary; she was subsequently elected as one of the organization's vice presidents and later served as chair of the UNWLA's Auditing Committee (1993–2008). A generous philanthropist, she supported and sponsored several UNWLA publications, including "Листу так довго йдуть" (Letters Take So Long to Arrive), a compilation of correspondence

to and from Lesya Ukrainka discovered in the basement of a university in Prague. As members of the Ukrainian Museum, she and her husband Oleh generously supported the UM's endeavors and exhibits. Dr. Ratych was also a great supporter of Our Life and the UNWLA's Social Welfare Committee. She was also a generous sponsor of the UNWLA's Scholarship Program, giving many students an opportunity to achieve their goals and realize their dreams. In 1999, she was acknowledged by the UNWLA for her many years of exemplary service and was given the title of Honorary Member (Pochesna Chlenka). Below we share excerpts from an obituary posted online by Dr. Ratych's family.

Dr. Joanna M. (Ivanka) Ratych (nee Mirtschuk) peacefully passed on the evening of September 5 at the age of 90; she is survived by brother-in-law Rostyslaw Ratycz and wife Helen and their children: Nadia, Roman with wife Olesia and children Mykola and Anya, Christina, Natalia Czernyk with husband Ihor and children Julianna, Katherine and John; and niece Daria and nephew Jaroslaw. She was predeceased by her loving husband Oleh and daughter Juliana.

Joanna was born June 12, 1926, in Vienna, Austria; she grew up and was educated in Berlin. Her family left Berlin in 1945, temporarily settling in Bayreuth, Germany, where she was an English and German teacher in the displaced persons camp "Gymnasia." She later continued her education at the Ludvig-Maximilian University in Munich, Germany, where she completed her doctorate. Joanna married Oleh Ratych, and the couple moved to the United States. In 1959, they were blessed with the birth of a daughter, Juliana, whom they lost in a tragic automobile accident in 1986.

Dr. Joanna Ratych was a university professor of German language and literature at Rutgers University; she was among the first tenured women professors at the institution and was eventually appointed Director of the Department of German studies. The author of several books, essays, and articles, she was recognized with numerous accreditations, including a Certificate of Merit from the Goethe Institute, the Lindback Award from Rutgers University, and a Friendship Award bestowed upon her by the Federal Republic of Germany.

An active member of the Ukrainian American community, she joined the Ukrainian National Women's League of America, eventually serving on the board and the Auditing Committee; she was also a generous supporter and sponsor of the Ukrainian Museum in New York and the Ukrainian Free University in Munich, Germany, and sang in the church choir in New Brunswick, N.J., and in North Port, Fla.

Visitation and Panakhyda were held on Thursday, September 8, 2016, at the Flynn and Son/Koyen Funeral Home in Metuchen, N.J. Funeral services were held on Friday, September 9, 2016, at 10:30 a.m. at The Nativity of the Blessed Virgin Mary Ukrainian Catholic Church in New Brunswick. Internment followed at St. Peter's Cemetery, New Brunswick. Per the family's request, memorial contributions in Joanna's memory may be made to charities dear to her:

UNWLA "Our Life" / Press Fund
203 Second Avenue
New York, NY 10003

The Ukrainian Museum
222 East 6th Street
New York, NY 10003

ДО ІСТОРІЇ СТИПЕНДІЙНОЇ АКЦІЇ СУА

*..Нам, своїм кривим людям, одної матері дітям,
не личить роз'єднатись, але скуплятися якнайміцніше.*

*З листа Миколи Лисенка до Олександра Барвінського
(М. Лисенко, Листи. Київ, 1964, стор. 103)*

По світу діти одної матері розійшлись, розлетілись. Могли б ці діти забути материну науку. Могли б... Хоч сила любові до матері не збрала своїх дітей до рідного краю, та не дала забути рідне слово. Воно назавжди поєднало синів та дочок матері України.

Свій нарис «Мамо, та це наші люди!» Почесна голова Союзу Українок Америки Анна Кравчук присвячує трьом членкам СУА Софії Андрушків, Ользі Гнатик та Вірі Мицьо, тим дітям України, «які вірили в українців у Польщі, турбувалися їх долею та не жаліли свого дозвілля, яке віддавали Стипендійній Акції СУА». Вони, незважаючи на комуністичний режим у Польщі, таємно допомагали українській молоді вчитися. Однак ситуація у світі змінювалася. У 1989 році референтка стипендій СУА Анна Кравчук та член Комісії Стипендій для справ Польщі Віра Мицьо, з одобренням Екзекутиви СУА, мали нагоду познайомитися з деякими стипендіятами, відвідали українські школи в Польщі, розказали про стипендійну допомогу СУА. Водночас Анна Кравчук у серці несла прохання своєї матері Наталії Чапленко: «На милість Бога! Віднайди могилу...». І Бог змилосердився: могилу свого батька, Віктора Осінського п. Анна знайшла. І не тільки. Там, на Лемківщині, в селі Загочев'я, зустріла й українську родину Прахів, син якої, о. Богдан Прах та його дружина були стипендіятами СУА. А часи повоєнні тоді були дуже важкими не тільки у Польщі.

«Ми подивлялися, – пише автор нарису, – далекоглядність наших попередниць, які вірили, що їхні зусилля та підтримка увінчаються успіхом, і так сталося!»

«У 1990 році о. Богдан Прах був парохом та Ярославським деканом. А в 1993 році завершив ремонт святині, який почали його попередники. Отець Прах є автором книжки «Слава во Вишніх Богу» під Покровом Ярославської Богоматері «Милосердя двері», такими короткими повідомленнями про дальшу долю стипендіята СУА, його вірність українській церкві закінчується нарис. Сьогодні о. д-р Богдан Прах є Ректором УКУ – Українського Католицького Університету у Львові!

*Львів, 2008. Зліва: Анна Кравчук, о. д-р Богдан Прах,
Марія Полянська.*

У самій назві твору «Мамо, та це наші люди!» закладена основна думка: сила рідного слова, яке відкриває серця людей та ріднить їх на чужині.

... Ще в XVII ст. три жінки-меценатки (Гальшка Гулевич, княгиня Раїна-Соломирецька-Гойська, княгиня Раїна Вишневецька) спричинилися розвиткові української освіти та культури. А плоди їх шляхетних вчинків – це тисячі освічених провідників Гетьманщини та культурні діячі доби козацького бароко у Козацькій державі.

*1989 - Варшава, Польща - зустріч зі стипендіятами
СУА. 1-ий ряд зліва: Анна Кравчук, Богдан Гук, Лідія
Стефановська, Віра Мицьо.*

Чи можна назвати членок СУА продовжувачами шляхетних вчинків жінок-меценаток XVII ст.? На мою думку, так. Бо Союз Українок Америки заснований як організація, що «своєю місією та ціллю визначила поширення освіти». А основна мета Стипендійної Акції СУА – це, як пише Почесна голова СУА Анна Кравчук, «... **освітою підняти рівень життя, зберегти та передати українську культурну спадщину наступним поколінням у Сполучених Штатах Америки та поза їх межами**». Фінансова допомога призначена потребуючим українським учням та студентам незалежно від їх віровизнання.

І тут не можна не згадати журнал СУА «Наше Життя», який називають плугом, що оре ниву жіночої організації та готує ґрунт кожного нового починання. То ж таке важливе починання, як Стипендійна Акція СУА мало велике підґрунтя – публіковані статті про видатних українських письменників, громадських діячів... У «Нашому Житті» оживають постаті великих Українок, зокрема, Наталії Кобринської, Надії Суровцевої, Олени Лотоцької, Марії Деркач, Олени Кисілевської, Мілени Рудницької, Костянтини Малицької... В українському світі назавжди залишаться у пошани д-р Теодозія Савицька (довголітня членка Управи 57-го Відділу СУА в Ютиці, Н. Й.) і д-р Анна Самофал (членка 93-го Відділу СУА ім. Олени Степанів у Гартфорді), які в 1968 році в Українському Вільному Університеті досягнули науковий ступінь, а також д-р Маруся Бек, перша жінка українського походження, що закінчила юридичні студії у США ще 1932 року та ще 12-13-літньою дівчинкою, перебуваючи в Коломійі, удосконалила свої знання з рідної мови і пообіцяла завжди боронити добре ім'я України.

Вже в післявоєнний час в СУА працюють такі видатні громадські діячки: Почесні голови СУА – Стефанія Пушкар, Лідія Бурачинська, Іванна Рожанковська та Почесні членки СУА Наталія Чапленко, д-р Теодозія Савицька, редактор «Нашого Життя» Уляна Любович та багато інших. Вони своїми статтями піднімали патріотичний дух українців, кликали до спільної праці в ім'я освіти, збереження української мови та української етнічної ідентичності, розвою української науки та культури. Тому й постало питання про створення Стипендійної Акції СУА та про визначення критеріїв стипендій. З цією метою д-р Савицька сформувала Комісію стипендій СУА при референтурі Суспільної Опіки СУА,

яку очолювала, звернулася до українських громад Австралії, Канади, Сполучених Штатів Америки зі статтями, які публікувалися під гаслом «Українці – українському студентові». Саме д-р Теодозія Савицька встановила критерій для отримання стипендій від СУА, зокрема: вивчення української мови, листування нею зі спонсором та СУА, та інші. Вона закликала українців доброї волі стати спонсорами-опікунами поодиноких стипендіатів.

І голос української жінки українці почули! У 1967 році Стипендійна Акція СУА стала реальністю, звернена очима до Бразилії, зокрема до Інтернату (Колегії) Св. Ольги у Прудентополісі, Парана, де проживали та навчалися дівчата українського походження з колоній від 5-ї класи. Тут слід зазначити, що в тому часі обов'язкове навчання у Бразилії було до тільки 4-го класу.

Вже декілька років у Бразилії діяв Інститут св. Ольги у Прудентополісі, де Чин Катехиток Серця Ісусового до своєї програми включив однорічну Школу Домашнього Господарства, що включала релігію, українську обрядовість та традиційні страви. А також кожна дівчина мала вишити собі сорочку. На залик директора цього Інституту Надії Шульган створити стипендії для здібних потребуючих дівчат відгукнулися 33 Відділ ім. Лесі Українки з Клівленду (від 1967 р.), 101 Відділ з Чикаго, 68 Відділ СУА з Сиракюз і 64 Відділ СУА з Нью Йорку (з 1969 р.). Ці Відділи-опікуни платили по 15 доларів щомісячно, отримуючи зворушливі листи-подяки від Тереси Шишук, Ольги Галицької, Юлії Слободи за допомогу досягнути освіти. Дівчата обіцяли віддячити своїй спільноті.

Від того часу три директорки Інституту Св. Ольги були стипендіятками СУА, а саме: Мирослава Крива, Ольга Корчагін та теперішня Філомена Процик, яка віддано продовжує працю своїх попередниць. Заходами депутата штату Парана, Віри Виксимишин Алберт, у 1991 році прийнято рішення обов'язкового навчання української мови як другої мови від 5-кл. до 12 кл. у державних школах штатів Парана та Санта Катерина, де проживає багато поселенців з України від 1890-х років. Марія Магдалина Лозова (кол. стипендіятка СУА) на державній посаді директорки методології навчання української мови як другої провела це завдання. Це тільки у Бразилії!

(Продовження буде)

Лариса Давмохвал

In the opening paragraph of last month's (September 2016) issue of *Our Life*, I wrote that I would be "celebrating" Ukraine's 25th anniversary of independence in Kyiv with Roksolana Misilo but that we would be doing so with mixed feelings due to the persistent lack of reform in the government as well as to the ongoing war and turmoil in the country. This was not only *our* takeaway but also the general sentiment voiced by the representatives of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations and the World Congress of Ukrainians at their annual meetings. Roksolana and I will be describing in detail our meetings, hospital visits, and other experiences during our August 16–31 trip to Ukraine in the November issue of *OL*; however, I would like to cover a few incidents in this issue. We also invite you to read the account (written in Ukrainian) by Lidia Bilous, Chair of our Social Welfare program, about her May 2016 visit to Ukraine and the intense work accomplished while in Ukraine (pages 4-8).

The first subject I must address in this issue pertains to the recognition bestowed upon diaspora organizational leaders at an event held at the Taras Shevchenko National Opera House in Kyiv on August 22. To our great dismay, WFUWO was ignored in the introduction of world umbrella organization gatherings in Kyiv, nor was there any formal recognition of WFUWO as an umbrella organization of 30 women's organizations in 20 countries during the ceremony bestowing medals of recognition to organizations selected for this honor by the Ukrainian government. The reports of many member WFUWO organizations the previous day made it patently clear that the Ukrainian women of the world diaspora have taken on the humanitarian aid of the wounded and their families as well as the families of the fallen with overwhelming commitment, conviction, and action. These women have steadily represented and defended Ukraine's interests throughout the world. Moreover, none of us works on our respective programs looking for accolades; however, when other organizations (all of whose presidents are men) received 25th anniversary medals from President Poroshenko, the omission of WFUWO became blatantly obvious. Immediately after the Kyiv Opera

event, an ad hoc committee was formed to write and email a letter of protest to the President of Ukraine who had personally presented the medals at the event. A copy of the letter (see page 3) was presented to WFUWO delegates the next day.

Committee members (left to right). Oleksandra Kunovska Mondoux, WFUWO United Nations representative in Geneva; Roksolana Misilo, UNWLA VP of Public Relations; Myroslava Malychok, WFUWO Administrator; Martha Kichorowska Kebalo, PhD, Main WFUWO UN Representative; Halya Kasyan, President, Ukrainian Women's Association of Australia; and UNWLA's President Marianna Zajac.

On the following day, at a World Congress buffet dinner, five women, including WFUWO President Orysia Sushko, were presented with a medal of recognition by the Vice Prime Minister of Ukraine, Stepan Kubiv. We do not know whether this was prompted by the letter emailed to President Poroshenko; however, neither the venue nor the audience were accorded the prominence of the previous day's event—it seemed "after the fact" and as the Ukrainian saying goes, "mushtarda po obidi" (mustard after dinner)! As Ukrainian women activists who have worked tirelessly to support Ukraine's people and Ukraine's sovereignty, we should—or rather, we must—strive for recognition for our contributions!

During our two week visit to Ukraine, we became profoundly aware of the unresolved issues and precarious situation confronting the Ukrainian people, particularly their uncertain future. But we also witnessed a glimmer of faith in that future, bolstered by the strength and resilience we saw in the eyes and souls of so many of the Ukrainian people we met. And because of this, we choose to be hopeful.

Сині волошки св.п. Ніні Булавицькій у першу річницю смерті (1921 – 2015)

Останні дні перед закінченням війни 1945 року нас у дорозі на Захід загнала доля до маленького села Лакен (Lacken) – на горбочку в Баварії, недалеко австрійської границі. Туди, нас запевняли, большевики не прийдуть, це буде американська зона...

Їхали ми малим возом та з маленьким коником, яким керувати, тобто бути фірманом, зголосився на наше щастя в Братіславі п. Чучман, який зауважив, що у нашого татка це не виходило... А він мав де покласти свої валізки. Професія – медицина і фірманство у нашого татка не згармонізували!

Наша родина: тато, мама, сестра Леся і я дістали кімнатку у «бауера», де ми чекали закінчення війни. виявилось, що в Лакені було багато таких, як ми – українців з різних кутків України. Почалися знайомства і не бракувало розповідей втікачів з «червоного раю». Там ми познайомилися з родиною Корчинських, родиною Булавицьких, проф. Димиденком та з багатьма іншими утікачами...

Одного дня, вже після закінчення війни, прийшли до нас делікатна дрібна Ніна і високий, стрункий Олекса – молода вродлива пара. Це були Булавицькі з проханням: чи сестра Леся і я хотіли би бути хресними мамами їхнього малого синочка. Ми зі зворушенням, очевидно, згодилися. Леся була хресна мама з хресним батьком інж. Михайлом Корчинським а я з проф. Димиденком. Прізвища священика не пригадую.

Ніна нам розказувала, що німці хотіли забрати її з Києва на працю до Німеччини, але знайомий лікар їй написав довідку, що вона «нездібна до праці». Пізніше в Києві одружилася з Олексою. По дорозі на Захід їх обікрали до нитки партизани. Тільки свідоцтво шлюбу збереглося, бо було сховане під подошвою її черевики. По дорозі в Чехословаччині їм народився син Василь.

По закінченні війни ми побачили, що з недалекої советської зони насакаували несподівано «гості» та викрадали біженців. Це нас всіх спонукало відразу спакуватися та тікати подальше від границі. Розїхалися, хто куди. З Булавицькими пізніше знайшлися кореспонденційно, ми жили в двох різних таборах DP в американській зоні. Там народився їм син Андрій. Кожний з нас мав клопоти, як і куди далі, та повн страху: щоб з

табору не вивезли до «раю». В таборі ми довідалися, що Олекса – визначний мистець-маляр, він про те ніколи нам не згадував.

Через кілька років родина Булавицьких поїхала до Америки та проживала

Ніна Булавицька

в Міннеаполісі, ми опинилися в Канаді. Нав'язалися знову контакти. Різдвяні побажання з родинними інформаціями. Ніна ніколи не забувала моїх іменин. «Маю кілька Оксан», – сміялася.

На свята Різдва та Великодня діставала я від неї часто оригінальні, нею мальовані карточки. Чудові мотиви в народному стилі, але такі інакші, такі цікаві! Пізніше, вже після смерті Ніни, мені її син Андрій розповідав, що Олекса, побачивши ці «міні-чуда», порадив Ніні не висилати оригінали. Робити з них свою колекцію, а висилати копії. Вийшов великий альбом! Секретний талант Ніни був у тіні відомого Олекси. Ніна ніколи не виходила зі своїми скарбами публічно. А все ж, одна її карточка опинилася на обгортці журналу «Українка в світі», (1/2006) без її відома і згоди, це була для неї приємна несподіванка.

Часом і слова в її карточках йшли до риму та ритму!

*«Нас снігом замело по вуха,
Мороз закаламутив скло...
Об землю лихом, завірюхо,
Хай буде радісним Різдво!»*

Н.Б.

Одного разу я вибиралася на конвенцію General Federation of Women's Clubs – GFWC, всеамериканської жіночої організації в Сейнт Пол. Ніна мене запросила до себе загостити на кілька днів перед і після з'їзду. Я з радістю скористалася запрошенням. Симпатична невелика хата з трьох поверхів була їхньою резиденцією від 1958 року. Дільниця називалася «International або Whittier Neighborhood». Ніна з гордістю показувала ательє Олекси, яке займало цілий третій поверх, але своїми творами

*Зліва: Портрет Ніни Булавицької;
побіч: Карточка.*

не похвалилася. Я ще тоді не знала, що вона має вже свій альбом. Ми відвідали Олексу в шпиталі, з якого він вже більше не повернувся.

Сусіди і мешканці «International дільниці» любили Булавицьких. Навіть календар «Whittier: The International Neighborhood Calendar» на 2015 рік на місяць січень подав чудовий портрет Ніни пензля Олекси, наш національний прапор та коротку історію родини Булавицьких. Там згадано, що Олекса працював свого часу в архітектурній фірмі, Ніна навчилася мови і працювала в Дейтон Департамент крамниці. Писала чудові писанки і малювала карточки для особистої кореспонденції.

Ніна дуже переживала відхід у Вічність Олекси, а відхід сина Василя залишився не-

загоєною раною. У телефонічних розмовах завжди згадувала його та все, що пробували робити, щоб його рятувати від тяжкої недуги...

Заходами Ніни вийшов в Україні дуже гарний альбом про творчість Олекси. Скільки вона намучилася, поки він побачив світ, скільки мала проблем, а її вік вже не дуже помагав з тим боротися...

Аж одного разу я дістала карточку зі словами:

*Ми все рідше пишемо листи
І вітаєм поспіхом зі святом.
А літа за нами, як мости,
По яких нам більше не ступати...*

Микола Томенко.

Дивно мені стало... На мої іменини ще був телефон, а потім замовк...

Відійшла у Вічність скромна, доброзичлива, делікатна людина з волошковими очима. Любляча мама і дружина. Людина, яка любила добро, правду і красу. Добрий незнаний мистець.

Надіюся, що вийде у світ альбом її чудових рисунків, як цінний вклад у нашу культуру.

Спи спокійно, дорога Ніно!

Оксана Бризгун-Соколик,
Почесна голова СФУЖО, Канада.

Our Life Cover Artist

Adrianna Tytla Henkels was born in New York City (1966) to Ukrainian immigrant parents. She earned her BA from the University of the Arts and an Associate's Degree in Graphic Arts from Moore College of Art, both in Philadelphia. Adrianna subsequently pursued a career in graphic design and art direction. During this time she also discovered watercolors and began painting still-lives. Her work has appeared in group shows, including shows hosted by the UNWLA in Philadelphia and New York, the Greene County Music and Arts Center, the Woodmere Art Museum, and the Philadelphia Arts Crawl.

Адріана Титла Генкельс народилася в Нью Йорку 1966 р. в сім'ї українських імігрантів. Отримала диплом бакалавра мистецтв в Університеті мистецтв та диплом художника-графіка в Мистецькому коледжі Мур у Філядельфії. Після закінчення навчання працювала в графічному дизайні та мистецькому менеджменті, згодом відкрила для себе акварель і почала малювати натюрморти. Її твори виставлялися на колективних виставках, в т.ч. організованих СУА у Філядельфії та Нью Йорку, а також у Музично-мистецькому центрі району Грін, у Художньому музеї Вудмір та в Артс Крол у Філядельфії.

Ярослава Стасюк, колишня активна членка 64-го Відділу СУА в Нью Йорку відсвяткувала 18 вересня 2016 р. 94-ліття свого багатогранного життя в колі трьох дітей, 8 внуків та 14 правнуків.

Членки 64-го Відділу СУА від щирого серця вітають пані Славу Стасюк з днем уродин та бажають життєдайної сили, нев'янучої енергії і Господнього благословення на многії Літа!

Невисланий лист...

Дорога Славцю!

Недавно приготувляла я коровай на весілля внучки моєї покійної куми, Світляни, і перед очима промайнула картина 40-річної давности: Гантер, літо, чудова сонячна днина, а Ти, Славцю, усміхнена, виносиш свіжо спечений весільний коровай, прикрашений пташками, шишками і ланцюгом, питомим у Твоєму рідному Золочеві. Твоя родичка Оксана і я з великим захопленням подивляємо ці весільні прикраси, в яких проявляється таке естетичне багатство, а разом така мистецька простота. Чую Твої слова і пам'ятаю їх до сьогодні: "Лялінько (Твоє пестливе ім'я для мене), ми мусимо задержати чистоту, красу, гармонійність, обрядовість нашого традиційного печива і передати молодшому поколінню!"

Не знаю, чи Ти собі пригадуєш, як я спекла свій перший коровай і з великим трепетом чекала на Твої зауваги – може маленьке признание, або невеличка критика. І ніколи не забуду, з яким дипломатичним хистом Ти вийшла з тої ситуації!!!

Не знаю, чи Ти собі пригадуєш, як я спекла свій перший коровай і з великим трепетом чекала на Твої зауваги – може маленьке признание, або невеличка критика. І ніколи не забуду, з яким дипломатичним хистом Ти вийшла з тої ситуації!!!

– Ага! Ну, подивися, Лялінько, які цікаві світло-тіні мають Твої пташки!

На жаль, це не були світло-тіні, а тісто в деяких місцях було перепечене, або недопечене! І ця Твоя прикмета – знайти щось позитивне – була дуже важним чинником у Твоєму навчанні. Ти, Славцю, стала моїм ментором, моєю вчителькою, моєю дорадницею. З великим знанням, терпеливістю, душевним натхненням Ти передавала і мені, і іншим ці традиційні таємниці, не затаюючи найдрібніших деталей. Робила Ти це послідовно, рік за роком, не жаліючи труду, чи невидги в Нью Йорку в Музею, чи в Гантері в Центрі Української Культури, чи у Middlebury, Vermont. Через Твої курси перейшли десятки, а то й сотки молодих і старших осіб, які часто зі сльозами в очах повторювали ломаною українською мовою: "Мій Баба то робили".

Тепер з перспективи 40 років я часто згадую і повторюю своїм учням Твої розумні слова: **стараймося затримати цю чистоту, естетику, гармонійність традиційного печива, що наші селянки плекали довгими роками.** І не треба додавати чужих нам лебедів, чи плястикових маків; яблунева чи вишнева гілка, хрещатий барвінок та соковита калина – яка краса і чистота українських весільних атрибутів!!!

Зі щирого серця дякую Тобі, Славцю.

Привітальний хліб для молодих, 1992 р.

Твоя "Лялінька", Ляриса Зелік,
членка 64-го Відділу СУА, Нью Йорк.

**Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки**

Нам пишуть...

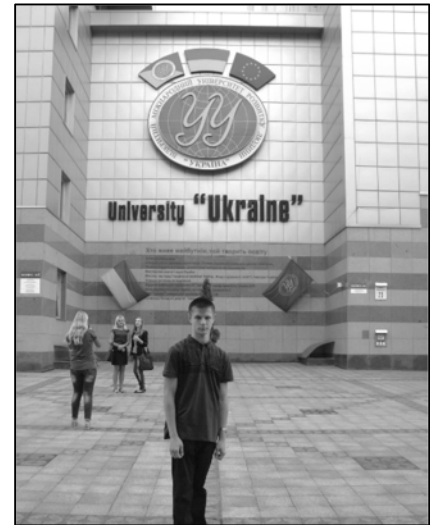
...Особливо я, наші союзнянки та студенти дуже вдячні за стипендії, що ви надаєте, це дуже їм допомагає. Це виховує в їхніх серцях почуття єдності всіх українців світу й підтримці одне одного, почуття відповідальності перед Україною. А нам допомагає у нашій роботі, бо піднімає наш авторитет. Дякуємо всім спонсорам та їхнім родинам за таку потрібну роботу за їхнє добро. Здоров'я всім та довголіття.

Союзнянки та я Раїса Шпак, м. Миколаїв, Україна.

«Хто живе майбутнім, той творить освіту»

31 серпня в Університеті «Україна» відбулася посвята у студенти, що включала запалення «ВОГНЮ ЗНАНЬ» та благословення священником першокурсників до навчання, серед них Толик... Надсилаємо Вам і нашому довголітньому спонсору – пані Любі Більовщук фотографію Толика на фоні університету «Україна» студентом якого він став.

Зичимо здоров'я і довголіття,
Толик і Євгенія Геннадіївна,
м. Київ, Україна.

Нам пишуть вдячні стипендіати

Дубенський Юрій Ігорович
(стипендіат 2014 та 2015 років).

Стипендія надала мені можливість придбати річну підписку та отримати доступ до платних джерел освітньої інформації на порталі pluralsight.com – величезному збірнику навчальних матеріалів у сфері ІТ технологій та програмування (саме на такому напрямі я зараз навчаюсь у НУ «Львівська політехніка»). Завдяки відеоурокам, які доступні на вказаному порталі, я не тільки зміг розширити кругозір у сфері новітніх технологій, але й поглибив свої знання у напрямках, з якими стикаюсь у повсякденній роботі.

Частину коштів я використав на удосконалення свого ноутбуку, що дозволило значно пришвидшити процес навчання.

Я вважаю, що стипендія Союзу Українок Америки, окрім матеріальної допомоги, дає надзвичайну мотивацію розвиватись, щоб у майбутньому досягти значних успіхів і перейти від стипендіата до мецената.

**Ми вдячні нашим довголітнім спонсорам – Подр. Володимирі та Стефанові
Сливоцьким за опіку Юрієм.**

До усіх спонсорів та жертводавців:

Повідомляємо, що з нагоди 50-ліття Стипендійної Акції СУА в 2017-му році пригтовляється до друку 7-ма з ряду звітня брошурка Стипендійної Акції СУА за роки 2008-2016.

Якщо Ви ще досі не прислали нам своєї знімки до поміщення у цій книжечці, то просимо ласкаво вислати якнайскоріше на адресу: UNWLA Scholarship Program

PO Box 24, Matawan, NJ 07747-0024 або через е-пошту: nazustrich@verizon.net

З НАГОДИ...

Відзначаючи 95-ліття від дня народження моєї Подруги Ірини Руснак пересилаю мої найщиріші побажання сили духа і тіла та душевного миру!

Замість китиці квітів складаю даток в сумі 50 дол. на Стипендійну Акцію СУА на стипендію студента/студентки в Україні.

Ірена Михайлюк,
вільна членка СУА та колишня
членка 47-го Відділу СУА,
Рочестер, Н.Й.

У ПАМ'ЯТЬ

У пам'ять **бл. п. Парані Яворів** складаємо 150 дол. на підтримку Стипендійної Акції СУА.

д-р Юрій та Надія Кігічак.

Please accept this donation of \$100.00 USD to UNWLA Scholarship Program in memory of **Mrs.**

Parania Jaworiv. Lesia and Dean Self,
Kerrville, Texas

Запрошуємо загостити до нас за домовленням телефоном 732-441-9530.

Будь ласка, залишіть записку, або е-поштою: email: nazustrich@verizon.net

ПОЖЕРТВИ ВІД 2-го до 31го СЕРПНЯ 2016 р.

- 660 дол. – 97-ий Відділ СУА
- 450 дол. – 106-ий Відділ СУА
- 330 дол. – Володимир і Катруся Воловодюк (86)
- 220 дол. – Лідія Грешчишин (97)
- 150 дол. – д-р і Надя Кігічак (98)
- 110 дол. – Марта Бородайко (36)
- 100 дол. – Alexandra Lisa Self (98)
- 50 дол. – Ірена С. Михалюк (47), Elaine P. Nowadly (49)
- 30 дол. – Zoriana M. Bunche (49)
- 21 дол. – Рената Бігун (28)
- 20 дол. – Ольга Коваль (24)

Спасибі за Вашу благодійність!

Анна Кравчук, почесна голова СУА, член Комісії стипендій СУА,

М. Оряся Яцусь, скарбник Комісії стипендій СУА.

UNWLA, Inc., Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

P.O. Box 24, Matawan, New Jersey 07747-0024 • Phone / Fax: 732-441-9530

WAR VICTIMS' FUND ❖ ДОПОМОГА ЖЕРТВАМ ВІЙНИ ГІДНОСТІ

In memory of **Irena Chaikovsky**

\$1,000 Stefan and Wolodymyra Slywotzky;
Chrystyna Balko and Adrian Slywotzky.

50 дол. У пам'ять моєї дорогої приятельки **Ірени Чайковської.** Люба Кінах

40 дол. В пам'ять покійної пані **Ірени Чайковської.** Іся Пришляк

50 дол. Замість квітів у світлу пам'ять бл. п. **Осипа Голинського.** Дружині Ірені і родині висловлюю щире співчуття.

Марія Юркевич

100 дол. В пам'ять бл. п. **Марійки Слупчинської,** бл. п. **Люби Лапичак-Лесько** та бл.

п. **Осипа Голинського.** Родинам Покійних складаю вислови щирого співчуття.

Люба Клячко

In memory of the late **Osyp Holynsky.**

\$100 Bohdan Maciw

\$50 Lubomyr Pawlowych

20 дол. В пам'ять **Осипа Голинського.**

Христина Федун

100 дол. З нагоди 60-ліття шлюбного життя Наталі і Любомира Гевко.

Ліда і Любомир Яхницькі

ФОНД ДОПОМОГИ СИРОТАМ

200 дол.

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Соні Масник.**

Ірена і Володимир Воловчук

СЕРПЕНЬ 2016

ФОНДИ

На тривалий фонд ім. д-ра Стефана і Тамари Тимків складаємо 10,000 дол.

д-р Стефан і Тамара Тимків

На Тривалий Фонд ім. магістра права Івана і Стефанії Зварун і д-ра Андрія Зварун складаю 2,000 дол. на УМ.

Анонімно.

Датки на 400К Клуб

по 1,000 дол. – д-р Богдан і Роксана Гнатейко-Харкевич, Оксана Городецька, Маркіян Кузич, Ірина Охримович, Аня Тершаковець Томко і Браян Томко, Яра Ріпецька von Helbig

Датки на виставку «Відлуння Карпат: текстильні матеріали та їхня специфіка на території румунських та українських Карпат»

по 1,000 дол. – проф. Ярослав і Алла Лешко, Ольга Ярема Винар і Воррен Лібесмен

Датки на виставку, присвячену 25-річчю незалежності України – “На металі, на папері, гроші, суверенність і влада”

1,000 дол. – проф. Ярослав і Алла Лешко

Donation to the Museum towards the Sponsorship of the Young Artist' Exhibit

1,000 дол. – Марія Оксана Бачинська

Датки

по 500 дол. – проф. Володимир В. Петришин, Надія Троян

250 дол. – NRG Curtailment Solutions, Inc., д-р Маркіян Кузич

200 дол. – 3-й Відділ СУА, Анна Байляк

190 дол. – Vanguard Community Fund matching Natalie Bej

187.89 дол. – Андрій Приходько

150 дол. – Johnson & Johnson Family of Companies matching Mykola Darmochwal & Zoriana Haftkowycz

по 100 дол. – Ігор В. Шевчук, Jeanette O. Woloszyn, Христина Павлик Картер, Exxon Mobil Foundation matching Daria Lissy

по 60 дол. – Юрій Слиз, Мирослав і Зеновія Кулиничі, Микола і Джермейн Мілянч

53.90 дол. – Андрій Тершаковець

50 дол. – Larry & Roxsolana Gordon

25 дол. – Оксана Байко

по 30 дол. – Стефанія Балагутрак, Ореста Ткачук
по 20 дол. – проф. Рената Голод, Зоряна Гафткович, Мотря Кузич

по 10 дол. – Володимир Чепізак, Марія Ревакович, Дарія Байко

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

В пам'ять бл. п. Нусі Бояр складаю 100 дол. – Олена Паславська

В пам'ять бл. п. Мирона Біласа: 500 дол. – Славомира Білас, 100 дол. – Ірина Вербицька, по 50 дол. – Наталія Головінська, Христина Кульчицька, Нестор і Оксана Смолинець, Вікторія і Маріянна Вакуловські, Laura L. Zaika, 40 дол. – Зенон Завадович, 30 дол. – Христина Чорпіта, 25 дол. – Татіяна Данилів, Євгенія М.Подоляк, Лідія Бук, Мотря Ляриса Ваттерс, 20 дол. – Ірина Шерба.

В пам'ять бл. п. Люби Коленської складаємо 100 дол. Вірляна, Борис, Андрій і Зоряна Ткач

В пам'ять бл. п. Анастазії Гірняк складаю 100 дол. Валентина Новаківська

В пам'ять бл. п. Ореста Гуралечко складаю 100 дол. Яра von Гельбіг

В пам'ять бл. п. Володимира Левінець складаю 100 дол. на УМ. Оксана Вендерчук

В пам'ять бл. п. Ореста Гуралечко, сина Люби Гельбіг-Гуралечко складаю 30 дол.

Марта Яцушко

В пам'ять бл. п. Ірини Чорнодольської Грушевської складаю 30 дол. Марта Яцушко

В пам'ять бл. п. Богдана Котуса складаю 20 дол. Христина Федун

В пам'ять бл. п. Анни Палигі складаю 25 дол. Ярослава Гординська

Щиро дякуємо за підтримку!

Управа і адміністрація УМ

День Союзянки в Чікаго

Членки 101-го Відділу СУА при продажі картин. Зліва направо (сидять): Маса Ганкевич, Марія Шпитко. (Стоять): Уляна Гриневич, Таня Кузич, Оленка Матвішин, Аня Бискош, Марійка Щерб'юк, Христя Таран, Геня Бискош, Віра Самиця.

Округа СУА Чікаго щорічно проводить в місяці червні День Союзянки.

Всі старанно готувалися до цього свята. Було вибрано комітет з членів Окружної Управи і відділів. Комітет очолила голова округи Люба Калін.

Погода видалась того дня чудовою. Культурний осередок парафії св. Володимира і Ольги приймав гостей. Господарювали союзянки: продавали обіди, солодке та каву. Солодощі приготували окремі відділи нашої округи. Торт на виграш спекла голова округи Люба Калін. Марійка Гриневич (29-й Відділ) і Арадна Сушик-Whelan (85-ий Відділ) дбали, щоб захопити присутніх придбати квитки на виграш торта. Цю функцію виконали бездоганно.

Заля була прикрашена білими обрусами та чудовими квітами.

Зліва: Оля Дяченко, Оля Смішнюк, Люба Калін, Катя Івасишин.

101-й Відділ відповідав за станки. Віра Самиця представляла писанки. Лариса Кецала – біжутерію, гостя Еріка Комоні – мальовані шалики на шовку.

Членки 101-го Відділу СУА при продажі герданів і намиста.

Присутні радісно спілкувалися між собою, мали приємний час, придбали щось нового до свого гардеробу.

Лотерією зайнялася Катя Гриневич (85-й Відділ). Членкині СУА Округи Чікаго отримали буклет – лотерейну книжку, яку кожен повернув із певною оплатою.

Відділи СУА спонсорували лотерію. Ми вдячні також касі "Самопоміч", яка щорічно фінансово підтримує День Союзянки в Чікаго та банку «Певність» і МБ.

Звичайно, "щасливчики" пішли із приємними спогадами та виграшами від лотерії.

Пост продажу квітков на обіди взяли Оленка Харкевич, Оксана Мельник (22-ий Відділ) та Наталка Мицик (85-ий Відділ).

Оля Поливка і Віра Самиця при продажі писанок.

На святі панувала чудова атмосфера, була дружня, гарна співпраця. Звичайно, хотілось би бачити більше гостей. Але Чікаго багате різними організаціями та різними імпрезами, які відбувались саме тої неділі.

Друга справа, над якою ми всі повинні працювати – це заохочувати нових членок ставати в ряди СУА. Наші сивочолі союзанки відходять у вічність. Їхні ряди зменшуються і рідшають, а нових жінок не так багато зацікавлених.

*Марія Щерб'юк,
пресова референтка Округи Чікаго.*

Клуб книголюбів при 86-му Відділі СУА в Ньюарку, Округа Нью Джерзі

*Зліва сидять: Ярослава Мулик,
Наталка Сигіда, Наталка Буняк,
Тамара Ганенко. Стоїть Надія
Гавриляк. Відсутні: Любомира Бойко,
Дарія Леськів.*

Хочемо поділитися гарною новиною, а саме – створенням при нашому відділі Клубу книголюбів. Ідея не нова. Такі клуби існували вже давно, як в Україні, так і на еміграції, включаючи і наші відділи СУА. Про можливість створення такого клубу наші членки відділу обговорювали вже декілька років поспіль.

В теперішньому часі, коли технолія бере верх, ми якось байдужіємо, думки сповільнюються, ми занурюємося в комп'ютери, телебачення, мобілки, і майже не читаємо книжок. А шкода! Книжка завжди оживляє думку, малює картини, які набагато перевищують ті, які можна показати по телебаченню. Це не означає що ми повинні перестати користуватися досягненнями сучасних технологій, які з'явилися завдяки чийсь думки, що стала нашою реальністю, а просто не занедбувати своєї, збагачуючи і підсилюючи своє власне думання, особливо тепер, коли на схилі літ час втікає від нас з блискавичною швидкістю. На

жаль, те, що задумане Богом, жодною технологією не зміниш. Тому так важливо використовувати кожну хвилину, дану нам Творцем, наповнюючи її повноцінним життям. І, власне, книжка є тою невичерпаною криницею знань, тим променем, що освітлює темряву.

Наше товариство книголюбів – це підлегла одиниця 86-го Відділу СУА. Кожна дія обговорена і узгоджена всіма членами. До клубу заохочуємо всіх бажаючих союзанок відділу. Клуб засновано на ширших сходах нашого відділу, 14-го лютого 2016 року. Ми вже мали дві зустрічі, на яких обговорювали прочитану трилогію Юрія Щербака – роман у жанрі політичного трілера-антиутопії. Це три книжки під назвами: “Час Смертохристів – міражі 2077 року”, “ Час Великої Гри. Фантоми 2079

року”, “ Час Тирана. Прозріння 2084 року”.

Ці книжки легко читалися і при обговоренні викликали жваву дискусію. Будуччина України і її устрою захоплювала себе своєю фантазією, яка була подібна до істини. Особливо врізався у пам'ять вислів одного з дієвих осіб – професора психоаналітика Альфреда Вебера, який працював над вірусом, що посилався комп'ютером. Професор Вебер доводив, що глобалізація зруйнувала психологічну рівновагу традиційних суспільств, і це приведе до геополітичної катастрофи у майбутньому. За його словами, наука вбила Бога, технологія дала людині відчуття всемогутності, вбивши страх Божий. Розв'язка такої катастрофи – це відновити віру у Бога, бо без нього неможливо зрозуміти існування всесвіту.

В даний час читаємо англomовну книжку-новелю талановитої письменниці Лесі Дарії “FORTY ONE.” Напевно, кожна з нас винесе своє бачення прочитаного і ми знову проведемо приємний час на нашому зібранні, висловлюючи свої думки.

Наші зустрічі проводимо у приватних домах наших членок. Останньо зїхалися над озером у Глен Спей на посілости родини Буняків. Чудовий соняшний день, тепла вода, смачна перекуска – все це додало приємні хвилини до нашої товариської зустрічі. Розійшлися під вечір, забравши зі собою незабутні спогади.

Маємо багато цікавих плянів. Один з них – поширювати знання про Україну серед чужинців. Найбільш популярно і доступно – це подарувати книжки про Україну до місцевих бібліотек. Такі подарунки приймають з подякою. Наприклад, наша бібліотека за адресою: Morris County - 30 E Hanover Ave, Whippany, NJ 07981 прийняла декілька моїх книжок.

Наші зустрічі цікаві ще й тим, що, обговорюючи зміст книжок, ми часто переходимо у нашу сучасність і торкаємося всього, що нас оточує. Чи то собисті пережиття, чи то історія нашого народу, зацікавлення мистецтвом, віршуванням, чи прози, чи навіть умінням куховарити.

Колись давно у поневоленій Україні українська книжка була заборонена. Пригадую, моя мама розповідала мені подію, яка сталася з моїм дідом. Дідо мав повне видання “Кобзаря” Шевченка і ховав його на горищі. Хтось доніс на нього, прийшли посіпаки, знайшли книжку, забрали, а діда покарали в'язницею. Сьогодні маємо вільну Україну і можемо вільно читати, писати, говорити українською мовою. Бережімо цей скарб і передаваймо його нашим дітям, внукам і правнукам.

Закінчу цей допис своїм віршем.

Слово

Посіяне слово зійде неодмінно,
А плід вже покаже , яке це зерно,
Чи буйно розквітне добро неоцінно,
А чи будяком забуває воно!

Плекай свою думку до блиску кришталю,
Нехай заясниться від неї папір,
Неси своє слово, буди в серці далі,
Хай сіє добро і підносить до зір.

І з гордістю внуки підхоплять це слово ,
І стане воно заповітом життя,
Поширяться правда, і буде віднова,
У славі цвістиме Вкраїнська земля!

*Наталка Буняк,
заступниця голови 86-го відділу СУА.*

До уваги авторів і дописувачів!

Просимо надсилати статті, питання та пропозиції українською, або англійською мовою електронною поштою на адресу, яка надрукована на другій сторінці обкладинки журналу “Наше Життя”: unwlaourlife@gmail.com

Олег Скрипка – раді знову бачити Вас в Америці!

«Ваші пісні допомагали моїй родині пережити перші нелегкі роки еміграції. Дякую Вам», «Ваші пісні дають нам відчуття рідної землі», – ці слова союзянки Оксани Чучвари, і Олесі Чернишової, вчительки Рідної Школи в Пасейку, Н.Дж., напевне, повторили б більшість присутніх на зустрічі з Олегом Скрипкою, яку організував 137 відділ Союзу Українок Америки (Голова – Валентина Табака) в липні цього року. Музикант, громадський діяч, творець ідеї і організатор численних фестивалів і мистецьких проєктів, лідер групи ВВ, автор пісень і актор, художник, засновник музичного видавництва «Країна Мрій» – як сказав про себе Олег, його знак гороскопу Близнята передбачає поєднання різних планів діяльності.

Дуже цікаво, що більшість розмов з гостем з України були не про нього, як зірку українського шоу-бізнесу, лідера популярної групи ВВ, а про Україну – географічну і ту, яка є в серцях українських патріотів, що живуть в різних куточках світу. Представники різних українсько-американських організацій – 137 відділу СУА, Українсько-Американської Кредитівки в Кліфтоні, Н.Дж., УККА, НТША, Асоціації Українських Правників Америки, СУМ в Америці, Нової Хвилі в Пасейку, Рідної Школи в Пасейку, «Закордонної Газети», Української Бізнес-Нетворк Групи, церков розказували про свої організації. П. Олег був приємно вражений інформацією про багатство і різноманітність громадсько-культурного життя українців в Америці, що Україну тут творять і членки СУА вже 90 років, і Українська Бізнес-Нетворк Група, створена минулого року. Що допомога Україні – це не тільки відома в Україні фінансова і матеріальна підтримка для постраждалих в АТО в теперішній час, але і багаторічне представництво проблем України на форумах ООН, в американському Парламенті, на місцевому рівні, допомога українцям Південної Америки, Східної Європи, плекання української культури і виховання дітей українськими патріотами.

Олег Скрипка – прихильник концепції Новітньої Великої України, яка об'єднує і українців, що живуть в Україні, і тих, що живуть за її межами, і неукраїнців, які симпатизують і підтримують Україну.

Олег – людина, яка поєднує інтуїцію і аналітичний розум, яка вмє знайти однострумців і втілити свої ідеї в життя, постійно творячи щось нове в українській духовній сфері.

Він – ідейний натхненник і засновник фестивалю «Країна Мрій». 13 років тому, коли вперше відбувся цей фестиваль, ходити в вишиванках чи співати українські пісні було трохи дивним, але з часом стало модою. Себе, правда, Олег Скрипка законодавцем моди не вважає – просто має інтуїтивне відчуття тенденцій розвитку. Так сталося і з Фестивалем Героїчної Пісні, на якому звучали пісні на військову тематику – від середньовіччя до сучасності, маршові і ліричні. Шкода, що цей потужний шар української культури був замовчуваний дотепер, що не є дивним, і тепер не допускається на радіо чи телебачення. Ще багато пугінівських ставлеників займають позиції в різних інституціях української культури, а є і такі українські «патріоти», що не розуміють, що мистецтво формує ідеологію. «В Україні люди не знають своєї культури, думають, що джаз, романси – це тільки існує російською мовою».

Створене за задумом Олега Скрипки музичне видавництво «Країна Мрій» випустило не тільки альбоми ВВ та сольні роботи артиста, але і **антологію «Шедеври української музики» на шести дисках, упорядником якої був сам Скрипка, та альбом «Українська героїчна пісня»**. В 2009 році було видано максісингл Олега Скрипки «Серце у мене вразливе» з піснями українського композитора-пісняра Богдана Веселовського, який творив у Львові у 30-ті роки минулого сторіччя, а згодом виїхав до Америки. В розмові заторкнули тему пісень українського барокко, Тараса Компаніченка – харизматичного їх виконавця. Відповідаючи на одне питання, Олег звичайно переходить на глибший рівень, від нього несподівано визнаєш так багато цікавого: «Компаніченко має свою аудиторію в Україні. Але закордоном на його концерти ходить більше людей. Люди, в розвинутих країнах інвестують в себе, ходячи на концерти. Бо людина, яка слухає добру музику, стає духовно багатшою, і це дає можливість їй ставати матеріально багатшою. Українці (від автора - в Україні) на концерти ходять мало.»

В травні в Києві Олег Скрипка організував Великі Французькі Вечорниці – на підтримку Центру дитячої кардіології та кардіохірургії в Києві. А в червні група ВВ дала концерти в прифронтових містах і на лінії вогню. «Якщо б хтось з Голівуду хотів створити

фільм про теперішню війну, то ті, що зараз там воюють, були б набагато кращими, ніж найзнаменитіші голівудські зірки. Слабі там не витримують. Це такі унікальні люди, що думаєш «І звідки вони взялися?» – розказував артист про вояків добровільних батальйонів, з якими познайомився в Селідово, Мар'їнці, Констянтинівці. Щоб придбати «Швидку допомогу» для десантників Дніпропетровська, Олег Скрипка продав свій автомобіль «Мазда».

Цікаво було дізнатися від Олега Скрипки деталі ще однієї його ідеї, яку він зумів втілити з одnodумцями в життя. Це «Канапа» - ресторан на Андріївському узвозі в Києві, який вважається одним з найвишуканіших ресторанів України. Цитата з незалежного англomовного путівника ресторанами Києва: «З одного боку, меню репрезентує традиційні українські страви всіх регіонів України. З іншого, шеф-повар має свою модернову інтерпретацію української кухні, використовуючи елементи молекулярної кухні.» «Всі продукти для приготування страв – українські, – з гордістю розказував нам п.Олег. – Плануємо податися на присудження ресторану Зірки Мишелин (Mishelin Star).» Олег відповідає за музичний супровід – запрошує оригінальних виконавців, що разом з чудовим персоналом «Канапи» творять етногастрономічне дійство кожного дня. Не дивно, що коли Джон Керрі відвідував Київ, то зайшов саме до цього ресторану. Здорове харчування без дієт – в цій темі Олег Скрипка має свої оригінальні погляди і є великим спеціалістом.

Свої думки на будь-яку тему Олег Скрипка висловлює, не приховуючи правди, навіть, якщо вона не дуже комфортна для нього чи співрозмовника. На питання про проект перетворення Андріївського узвозу в український мистецький центр (без російських матрьошок як головного атрибуту) зразу зізнався, що цей проект йому не вдається. Хаотична торгівля, чиновницький апарат, з яким треба співпрацювати, дозволи – всі ці фактори перешкоджають здійсненню проекту. Але, що допомагає Олегу Скрипці добитися свого – це оптимізм, професіоналізм і персональна відповідальність за кожну річ, що робить: «Андріївський узвіз – це моя невиконана обіцянка перед самим собою.»

В розмові Олег відкрив ще одну свою сторону – сина, батька і сім'янина. І знов, без хвалби визнав, що хотів би проводити більше часу з дітьми (їх четверо). Дітьми займається мама. Тато бавиться трошки.

Олег Скрипка зі синами.

– Чи розуміють діти, що тато знаменитий?

– Тільки тепер починають старші розуміти. А так їм здавалося, що всіх татів показують на телевізорі. Тато – вдома, тато – на телевізорі ☺. Народився в Таджикистані в співучій українській сім'ї, виростав в Мурманську. В дитинстві приїхав з тундри в Київ – був зачарований високими деревами, пам'ятає яблуні, які росли вздовж тодішнього проспекту Перемоги, і смак зірваного яблука, а ще - будинок тітки, її город з помідорами, огірками... Тоді народилась мрія жити в Києві і мати свій сад і город. Українцем по духу став після 7-річного перебування у Франції, де успішно виступав з групою ВВ.

На запитання про його відношення до представників естради - «попси» (популярної музики), і скандали, пов'язані з їх гастрольями в Росії, відповів: «Попса петляє – і гроші в Росії заробляють, і на АТО дають. Попалися тільки Анна Лорак, Таїсія Повалій. Рок-групи є цілісніші. Впевнений в Фомі, Чубасєві, Положинському... З попси тільки Руслана і Анастасія Приходько – 100-процентно на стороні України.» Просто люди мають думати, і так само як не будеш їсти припсуду їжу, так повинні не споживати припсуду культурну їжу. Коли ми воюємо за право України на існування поза орбітою Росії, не можемо слухати примітивний російський шансон в маршрутках, захоплюватися російським репом, не знаючи про український. Олег Скрипка – твердий і послідовний борець за все українське. Високо оцінюючи прийнятий недавно Верховною Радою закон про обов'язковість 35% українського продукту на радіо і телебаченні, вважає проте, що це число мало б бути набагато вищим, щоб швидше відбувся вихід України з полону російськомовного медіа.

– Чи не важко так довго (група ВВ святкує 30-річчя цього року) крутитися біля не дуже чистого середовища шоу-бізнесу? Чи нема втоми від нього? – запитала Олега.

Відповідь була моментальною: «А я займаюсь тільки чистими справами. Тому не важко.» Йому віриш – проект з музеєм Гончара, Скрипка Кутюр'є, фестиваль «Рок-Січ», вечорниці і фестивалі в Україні і поза її межами – все це справи, в яких гроші – не є на першому плані. Перше завдання – розвиток української культури, Україна.

Філософ Григорій Сковорода сказав, що

найбільшим щастям людини є розмова з спорідненою душею. Думаю, що всі хто були на вечірці з Олегом, мали таке відчуття. Вболівання і праця для української справи об'єднувало нас.

Тим більше приємно було почути про плани талановитого артиста і чудового менеджера провести в Америці фестиваль, що об'єднав би професійного рівня українську музику, сучасну моду, живопис,.... Хай щастить Олегу в здійсненні його ідей і планів!

*Орися Сорока,
пресова референтка 137-го відділу США.*

Miami Commemorates Ukrainian Independence Day

by Patricia Krysa

Father Andrii Romankiv with members of the ABVM Church Choir and Miami Branch 17

On Sunday, August 28, 2016, the Ukrainian community of Miami, Florida, commemorated Ukraine's 25th anniversary of independence. Spearheaded by UNWLA Branch 17 of Miami, Florida, the commemorative event was held at the Assumption of the Blessed Virgin Mary Ukrainian Catholic Church Hall in Miami. The bilingual program began with an opening blessing and remarks by ABVM's pastor, Father Andrii Romankiv, which were followed by the ABVM Church Choir singing the hymn *Zhyvy Ukrayino* (Live, Ukraine). Poetry selections from Tetyana Chornovil, Taras Shevchenko, and Ivan Franko were presented by community members Iryna Virstyuk, Natalia Sharshanevich, Paul Galadza, and Alex Veshtebey. Representing the younger generation in our community, Matvii and Darina Pivsetok demonstrated their talent in reciting Ukrainian poetry. In addition, the audience was treated to the reading of an original work of poetry by our community poetess, Maria Lisobey.

Parish member Peter Piaseckyj enlightened the audience with an overview of historical events leading up to Ukraine's independence, and Roman Romaniw delighted the crowd with his repertoire of humor and jokes. Miami's very own vocal ensemble, Trio Maksymowich, sang a medley of Ukrainian patriotic songs; the program closed with the choir singing the hymn *Bozhe Velykyi Yedynyi* (One Great God) and leading the attendees in a rousing rendition of Ukraine's national anthem. A sumptuous buffet was provided by the parish community. Program Coordinator Oksana Piaseckyj deserves special mention for an exceptional job of creating a balanced bilingual program, so that English-speaking attendees could appreciate the program as much as those who speak Ukrainian. Bravo, Ms. Piaseckyj! Slava Ukrayini!

Photograph provided by Zoryana Romankiv and Oksana Piaseckyj.

Kingston Multicultural Festival

by Marianna Szczawinsky Crans, Branch 95

For the past four years, the first Sunday in June has been a fun-filled day for celebrating the many different ethnic cultures of the people who reside in the Mid Hudson Valley of New York. Sponsored by the Reher Center for Immigrant Culture and History in Kingston, N.Y., the festival recognizes many local national heritages and shares them with the community, especially with children. The event, having recently been renamed the Kingston Multicultural Festival to more accurately describe its purpose, has truly become a celebration of community. Featuring hands-on ethnic activities, national foods, and music and dance, it is an ideal family outing.

The first three years, the festival was held at beautiful waterfront park in our Historic Downtown District. This year, however, rainy weather dictated a change of venue, and we had to hold the event at the Andy Murphy Neighborhood Center, which serves as Kingston's Municipal Auditorium. Despite the downpour, the event went off without a hitch and was very well attended. Instead of using the auditorium stage for the musical performances, organizers decided to put featured performances in the center of the auditorium and have all the food vendors as well as the cultural and community booths around the perimeter. Thus, no matter where they were in auditorium, all those attending could see and hear all the performances.

The first group to perform was an all-women Native American Drumming ensemble. The shows continued all day with Mexican folkloric dances, Italian folk songs and Tarantellas, Klezmer music, a Latin guitarist, the Tsvitka Ukrainian Dancers, Irish Step Dancers, Indian Kuchipudi dance, African Caribbean Drumming, and even a local children's Energy Dance group performing modern steps to Rap Music. The activity and music were nonstop and enticing, motivating people to clap and dance along!

Cossak Mural

Individual booths showcased Japanese, Ukrainian, Italian, Greek, Mexican, Native American, and Jewish cultures and invited participation. Children were taught to make origami animals, write their name in Ukrainian (many picked up the Pysanky & Cossack coloring pages offered at our booth); they learned about Native American drums, and sampled Greek and Italian desserts. Some children learned how to make and even break a piñata (a huge piñata was made especially for this purpose and was broken by the children during the festival). A wide variety of foods was available for sampling, including Venezuelan are-

pas, Mexican tamales and tortillas, fried fish sandwiches, Kosher hot dogs and hamburgers, Greek baklava and honey cake, Italian pastries and cookies, fried dough, and flavored ices and drinks.

This was our third year participating in the festival, and Branch 95 has been a welcome addition, with visitors responding enthusiastically to our dancers as well as the displays featuring our community, culture, and art forms. This year we added a display on Cossacks, which included a take-home coloring page on which children could match Ukrainian terms to the various objects pictured; we even had a mural where visitors could take their pictures posing as fierce warriors or a bandura players.

After many years of participating in and planning such events, we have discovered that there is a great curiosity in our culture, our history, our art forms, and especially our identity as a nation. We field many questions and the people we interact with respond with understanding, support, recognition, and most of all, respect. Not bad for a day of sharing and fun.

113-ий Відділ США, Нью Йорк: підтримуємо Український Музей, працюємо на майбутнє

Розповімо вам дещо про наш 113-ий Відділ США Округу Нью Йорк. Нас разом 35. Хоч більшість членів (28) живуть і працюють в Нью Йорку та околицях, інші розкинені вздовж східного узбережжя країни: вісім проживає в Нью Джерзі, одна в Коннектикут, дві в Массачусетс і одна на Флориді.

Наші союзники мають різні професійні зацікавлення: працювали, або працюємо в освіті, мистецтві, наукових досліджах, адміністрації, бізнесі, моді, тощо... Калейдоскоп наших кар'єр включає мисткинь, біолога, колишнього члена рятівної залоги, професорів-учителів, а також і пані-матку, дружину українського православного священика.

Гуртує нас дороговказ США, який нагадує поважати минуле, дорожити сучасним і працювати на майбутнє. Через Стипендійну Акцію США спонсоруємо школярів/студентів в Україні. Тісно співпрацюємо з Українським Музеєм для придбання необхідних фондів і нових членів. Беремо участь в усіх ініціативах нашої організації.

Шануємо минуле.

З ініціативи тодішньої голови відділу Христини Самійленко її донька, Тамара перевела успішну подію "Український Великдень в "НЙ Таймс". Будучи координатором імпрез при часописі *New York Times*, Тамара Самійленко бажала відтворити спомин Великодня свого дитинства, якого їй передали бабуня й дідусь, мама і тато. Спонсором став Комітет фестивалів культур при *NY Times*.

16 квітня 2014, в просторій їдальні для працівників часопису з'явилися барви, аромати і смаки українського Великодня. Велика частина їдальні була прибрана вишивками, писанками, ілюстрованими поясненнями та відеозаписами. На почесному місці красувався величезний Великодній кошик з усіма його принадами: паскою і сирною бабкою, які спекла майстриня Любов Волинець. В меню цього дня були: борщ і вареники з "Веселки", шинка й ковбаси від Юліяна Бачинського (East Village Meat Market), а закуски, студенець, голубці, налисники, шашлик і печиво приготували самі кухарі їдальні *NY Times*.

Тамара хотіла показати красу і багатство Великодніх Свят і тисячолітню історію українських народних традицій. І їй це вдалося

блискуче! В тому проєкті їй допомогли: Христя Самійленко й Алла Лешко (113-ий Відділ), Марія Шуст – директор, Ганя Кріль – директор програм, і Любов Волинець – куратор народного мистецтва (всі вони є працівниками Українського Музею) і писанкарка Софійка Зелик, яка демонструвала мистецтво писання писанки.

Дорожимо сучасним

30 травня 2015, в 10-ту річницю переїзду Українського Музею у власний будинок, 113-ий Відділ влаштував (на спілку з музеєм) добродійний концерт фортепіянного дуету Анни і Дмитрія Шелестів. Цей концерт завдячуємо в першу чергу Інні Базилевській Лислофф (113-ий Відділ), яка запропонувала нам виступ цієї талановитої пари. Теперішня голова відділу Ілона Сочинська Шиприкевич представила піяністів аудиторії музею. Вони обоє – переможці міжнародних конкурсів, виступали солістами зі симфонічними оркестрами Харкова, Монреалю і Голландії та на сценах Carnegie Hall, Lincoln Center і Kennedy Center у Вашингтоні. Тепер концертують разом. Їх блискучий деб'ют в Українському Музею поєднав твори українських композиторів – М. Лисенка, О. Жука і М. Скорика – з українськими темами в композиціях американця Джорджа Гершвіна. Між іншим, новий концертний рояль придбали музеєві проф. Ярослав і Алла Лешко (член 113-го Відділу.)

В рамках святкувань 40-ліття Українського Музею і з допомогою працівників Музею Марта Левицька, культурно-імпрезова референтка 113-го Відділу, очолила організацію виступу зірки Метрополітальної Опери, баса Стефана Шкафаровського. Вечером 4 червня 2016 відбувся чудовий концерт оперних арій та мистецьких пісень Верді, Росіні, Лисенка, Соневицького, К. Портера та інших композиторів, а також українських народних пісень у виконанні знаменитого соліста Стефана Шкафаровського. Акомпаніємент був у досвідчених руках піяністки Ляриси Крупи. Численна публіка нагородила обох виконавців вдячністю та оплесками. Як звичайно, після концерту всі мали нагоду зустрітися і поговорити при елегантній перекусці, приготованій членами нашого відділу.

Працюємо на майбутнє

На початку своєї каденції Ілона Со-чинська Шиприкевич запропонувала пріоритетну ініціативу – зацікавити молоду генерацію Українським Музеєм та заохотити їх стати його членами. Цей почин ми назвали "Our Sons and Daughters Initiative", або "Наші сини й доньки працюють". Марта Навроцька і Ляриса Шевченко створили базу даних професійної праці наших дітей. Відтак на наших місячних сходах виступили з гутітками про свої різномодні кар'єри слідувачі молоді прелегенти:

21 грудня 2014 – Роман Граб, мистець, директор Studio Art при Bard College; Александер Мерл, правник, консультант Intellectual Property, Sisvel US; і др. Тарас Одуляк, хіропратор, власник East Village Chiropractic.

11 січня 2015 – Адріана Лешко, старший менеджер зовнішньої реклами і публікацій, Brooklyn Academy of Music; Тамара Самійленко, координатор імпрез, New York Times; Андрея Кохановська, президент-власник AOK Events, Ltd.; і Александра Лопатинська, архітект, директор-менеджер і старший співробітник JCJ Architecture.

15 березня 2015 – Богдан Базилевський, директор, Emerging Markets Trading, Brownstone Investment Group, LLC.;

26 квітня 2015 – Terrance A. Solomon, віце-президент Emerging Markets Standard Credits Group, Companie Financiere Tradition;

15 листопада 2015 – д-р Олег Слупчинський, широко відомий пластичний хірург;

13 грудня 2015 – Богдан Базилевський, директор-менеджер, Emerging Markets Fixed Income Trading, Bank of America / Merrill Lynch;

7 лютого 2016 – Аня Навроцька, старший менеджер оздоровчих проєктів асекураційної компанії Anthem; Левко Раковський, графік, консультант-дизайнер, власник Lew Rakowsky Design.

Цикл доповідей закінчився 15 травня 2016 подякою всім прелегентам. Відділ запросив всіх учасників оглянути виставку в Українському Музею під назвою "Jacques Hnizdovsky: Content and Style. Evolving Perspectives". Прохід галеріями та приватну гутірку перевів проф. Ярослав Лешко, куратор виставки.

Підсумовуючи, вважаємо, що ця ініціатива була дуже успішною: старші з гордістю познайомилися з працею і успіхами молодого покоління, а до Музею приєдналося 13 нових членів.

Леся Раковська,
членка 113-го Відділу СУА.

Branch 113: An Agenda That Looks Toward the Future of the Ukrainian Museum

by Ola Lewicky

Since its inception in 1985, Branch 113 has embraced its primary mission, to support the Ukrainian Museum in myriad ways. Our recent activities have centered on cultivating a new generation of Museum supporters and on initiating and co-sponsoring benefit events. This article presents an overview of our endeavors.

Sons and Daughters Initiative

Iлона Sochynsky, our current president, focused on our branch's agenda regarding the next generation of Museum supporters. With this in mind, Branch 113 embarked on a unique program, *Sons and Daughters Initiative*, with a dual imperative: to encourage the sons and daughters of branch members to become members of the Ukrainian Museum and to encourage those who are already existing Museum members to deepen their involvement in the Museum's activities. To accomplish the goals of the *Sons and Daughters Initiative*, we invited these young men and women to our monthly meetings and asked them to give us some insights into their respective careers. Three program participants, of those who were available and amenable, were then scheduled to speak at each meeting. Their careers span a wide and diverse range of professions:

Academia: Roman Hrab, Artist, Director of Operations Studio Art, Bard College

Architecture: Alexandra Lopatynsky, Senior Associate, Managing Director, JCJ Architecture

Design: Lew Rakowsky, Design Consultant and Owner Lew Rakowsky Design

Event planning: Andrea Kochanowsky, President and Owner, AOK Events and Tamara Samilenko, Events Coordinator, The New York Times

Finance: *Andrew Bazylevsky, Director, Emerging Markets, Brownstone Investment Group, LLC; Bohdan Bazylevsky, Managing Director, Emerging Markets, Fixed Income trading, Merrill Lynch; and Terrance A Solomon, V.P. Emerging Markets, Standard Credit Group, Company Financiere Tradition*

Health care and health insurance: *Anya Nawrocky, Senior Project Manager, Anthem Journalism; Adriana Leshko, Publicity Manager, Brooklyn Academy of Music*

Law: *Aleksander Mehrle, Intellectual Property Licensing Consultants. Sisvel U.S.*

Medicine: *Taras Odulak, Chiropractor and Owner, East Village Chiropractic and Dr. Oleh Slupchynsky, Facial Plastic and Reconstructive Surgery.*

Our monthly meetings were greatly enriched by this farsighted program. The eclectic mix of topics on offer and the insightful information that was shared kept our members very much engaged. We learned, for example, about the organizational elements of a memorable social event and the role of publicity in the success of a major New York City cultural institution. We received an invaluable overview of the current financial environment and acquired greater clarity on the intricacies of our health care system. In this era of branding, we gained insight on the importance of corporate design and the parameters of protections afforded by intellectual property law. We were apprised of the most recent advances in plastic surgery and of the various courses of treatment of musculoskeletal issues via alternative medicine. We considered the characteristics of a strong architectural project and the perspective of a talented painter, sculptor, and installation artist.

It was truly impressive to watch these young men and women—confident, poised, articulate, and in full command of their topics—deliver their presentations. A strong undercurrent of pride in the accomplishments and success of our children coursed through this entire program initiative.

At the end of this program our participants were invited to the Ukrainian Museum for a private gallery talk arranged by Branch 113. The subject of the gallery talk was the recent Museum exhibit, *Jacques Hnizdovsky: Content and Style. Evolving Perspectives*. The talk was led by the exhibition's curator, former President of the Board of Trustees of the Ukrainian Museum and professor emeritus at Smith College, Jaroslav Leshko. Among the many highlights of his gallery talk was the moment Professor Leshko paused before Hnizdovsky's masterpiece "Displaced Persons," noting that the painting was likely well attuned to what program participants had learned from their parents and grandparents about their immigrant experience. Professor Leshko, anecdotally, proposed that the painting would be a perfect springboard for a theatrical *tableau vivant*. Shifting themes, Professor Leshko then focused our attention on Hnizdovsky's "Crucifixion," asserting that the work was as strong a depiction of the subject matter as any in contemporary art.

At the conclusion of the gallery talk, Branch 113 celebrated its program participants with a cocktail reception where conversations between these extraordinary young men and women often began on the subject of art, veered into many different directions and lasted well into the evening.

Branch 113's *Sons and Daughters Initiative* achieved its goal. At the present time, most of our program participants are members of the Ukrainian Museum and are encouraging their friends to become members as well. As a direct result of Branch 113's efforts, the Museum has acquired 13 new members, with the promise of more to come.

Public Relations Endeavor: Easter Luncheon at the New York Times

The potential of engaging sons and daughters in Branch 113 activities was previously amplified at a public relations event organized on April 16, 2014, at the corporate headquarters of the N.Y. Times. Tamara Samilenko, an event coordinator for the N.Y. Times, and the daughter of then Branch 113 president Christina Samilenko, initiated a Ukrainian Easter Day Luncheon. This event was sponsored by the N.Y. Times Diversity Sub-Committee for Cultural Events. At the luncheon, Tamara discussed her Ukrainian heritage with references to her parents and grandparents. Her presentation was enhanced by visuals of her family and Ukrainian institutions in New York City.

The staff was treated to a Ukrainian traditional Easter buffet. Through Tamara's introductions, Maria Shust, Director of the Ukrainian Museum; Lubow Wolynetz, Curator of the Museum's Folk Art Collection; and Hanya Krill, Museum Program Coordinator, were invited to attend the luncheon. They personally acquainted the N.Y. Times staff with Ukrainian cultural traditions and with the Ukrainian Museum. As part of the luncheon program, artist Sofika Zielyk demonstrated the art of writing pysanky. Tamara was notably assisted in her efforts by the Ukrainian Museum staff and by Branch 113 member Alla

Leshko. Together, they transformed a thematic luncheon into a culinary and visual event. The guests greeted this event with interest and enthusiasm. To everyone's satisfaction, it was a great success.

Benefit Concerts

Fundraising activities for the Ukrainian Museum took the form of two benefit concerts co-sponsored by Branch 113 and the Ukrainian Museum. In keeping with our focus on a new generation of museum patrons, Branch 113 member Ina Bazylevsky brought to our attention the young, dynamic Shelest Piano Duo. Anna and Dmitri Shelest were born in Ukraine, studied at the prestigious Kharkiv Special Music School, and completed their studies in America. As participants and top prize winners in many competitions, the Shelest Piano Duo made their American piano debut at Carnegie Hall in 2011. Ina, with the help of the then cultural chair Alla Leshko and the Museum staff, organized a piano recital featuring the two artists. On May 30, 2015, Anna and Dmitri Shelest gave a masterful performance at the Museum. Their program included works by composers Mykola Lysenko, Oleksander Zhuk, and Myroslav Skoryk. The talented husband and wife team ended their program on a distinctly American note with George Gershwin's Rhapsody in Blue.

On June 4, 2016, Branch 113 member and cultural chair, Marta Lewicky, initiated and led the effort to organize another memorable concert, a program of arias and songs by Metropolitan Opera bass, Stefan Szkafarowsky. A native New Yorker, Szkafarowsky studied at the American Opera Center at Julliard and the Westchester Conservatory of Music. With his powerful and beautiful bass he gave our audience an opportunity to hear an expressive interpretation of works by Rossini, Verdi, Kern, Youmans, Lysenko, and Sonevsky. Stefan Szkafarowsky engaged with the audience and charmed us with his humor and personal touch. He was accompanied by the accomplished pianist Larysa Krupa.

It is important to note that over the years, Branch 113 has raised a significant sum of money to support the Ukrainian Museum and that our members have also made large personal contributions to the institution.

In the Works: Upcoming Young Artists Exhibition at the Ukrainian Museum

In line with our focus on the future of the Ukrainian Museum, Branch 113 is planning a group exhibition of young emerging artists, including some who have already begun to distinguish themselves in New York City's contemporary art scene. This project was initiated by our former cultural chair Alla Leshko and is being spearheaded by artist Roman Hrab. It is our hope that this group exhibition and the programs related to it will attract a new, younger audience, and we invite everyone to attend this—our next big event.

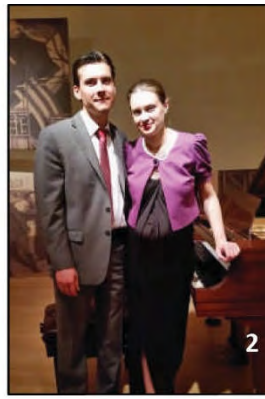

Фотографії на стор. 31:

1. Ініціатива "Наші сини і доньки працюють". Аня Навроцька і Левко Раковський. / *Sons & Daughters Initiative. Presenters Anya Nawrocky and Lew Rakowsky. In the background our members Ala Nowicky and Ulana Kebabala George.*
2. Фортеп'яний дует Анна і Дмитрій Шелест. / *Piano Duo Dmitri and Anna Shelest.*
3. Продовження "Сини і доньки..." Зліва: др. Тарас Одулак, (?), Роман Граб, Александер Мерл і Тамара Самійленко. / *Sons & Daughters Initiative. Presenters Dr. Taras Odulak, (?), Roman Hrab, Aleksander Mehrle and Tamara Samilenko.*
4. Відділ вручає даток на Український Музей. Зліва: Христя Самійленко, голова, та Марія Шуст, директор музею. / *Branch #113 presenting Director Maria Shust with a donation to the Ukrainian Museum.*
5. Продовження "Сини і доньки..." Зліва: Тамара Самійленко, Андрея Кохановська, Адріана Лешко і Александра Лопатинська. / *Sons & Daughters Initiative. Presenters (left to right) Tamara Samilenko, Andrea Kochanowsky, Adriana Leshko and Alexandra Lopatynsky.*
6. 113-ий Відділ зі солістом Стефаном Шкафаровським. / *Branch #113 members with soloist Stefan Szkafarowsky.*
7. Виступ Анни і Дмитрія Шелестів в Українському Музею. / *Shelest Duo Concert. Pianists Anna and Dmitri Shelest performing at the Ukrainian Museum.*
8. Голова 113-го Відділу Ілона Сочинська Шпиркевич з проф. Ярославом Лешком. / *Gallery Talk: Prof. Yaroslav Leshko and Branch 113 President Ilona Sochynsky Shyprykevych.*
9. Проф. Ярослав Лешко, куратор виставки, коментує твір Якова Гніздовського. / *Gallery talk. Prof. Jaroslav Leshko commenting on Jaques Hnizdovsky's painting "Displaced Persons".*
10. Мистець Софія Зелик демонструє писання писанок в їдальні New York Times / *Pysanka artist Sofika Zielyk demonstrating the craft at the Ukrainian Easter luncheon at the New York Times.*
11. "Великдень в New York Times". Зліва: Христя Самійленко, Алла Лешко і Тамара Самійленко. / *Christina Samilenko, Alla Leshko and Tamara Samilenko at the display table during the Ukrainian Easter luncheon in the New York Times cafeteria.*
12. Ярослав Лешко проводить членів та гостей 113-го Відділу виставкою "Jacques Hnizdovsky: Content and Style. Evolving Perspectives". / *Prof. Jaroslav Leshko giving a tour of the Jacques Hnizdovsky exhibit for Branch #113 members and guests.*

Credits: Ukrainian Museum, Richard McGarrigle, Vasyl Kosiv, Ilona Sochynsky, Anna Szczupak.

What's So Special About Omega-3?

by IHOR MAGUN, M.D., F.A.C.P.

The omega-3 fatty acid hype has taken center stage in health magazines, news programs, and nutritional advice journals. What makes these fatty acids so special? What exactly are they, and how can we incorporate them into our lifestyle to maximize the healthy benefit?

Let's begin with a definition. omega-3 fats are polyunsaturated fats, the kind that are "healthy" (vs. saturated fats, which most people have learned to view as unhealthy). In fact, omega-3 fats are considered essential fatty acids because they are necessary for human health. For one thing, omega-3 fats are a part of cell membranes that affect the function of cells. They play a role in inflammation (narrowing of the artery walls) and also take part in contraction and relaxation of the walls of the arteries. It is precisely due to these special functions that they play a major role in prevention of heart disease and stroke. They are also highly concentrated in the brain and help maintain memory and behavior function. In addition, they can lower fatty substances known as triglycerides (frequently elevated in diabetic patients) to normal levels.

The benefits are clear, but acquiring them requires some active participation. The human body can make most of the type of fats it needs from other fats or materials, but it can only get omega-3 fats from ingested food that actually contains these good fats.

It is valuable to note the omega-3 fats fall into three main categories: The first two are EPA (eicosapentaenoic acid) and DHA (docosahexaenoic acid), which are of fish origin. These are frequently referred to as marine omega-3s. The third is ALA (alpha linolenic acid), which is commonly found in most western diets—nuts (primarily walnuts), flax seeds, and leafy vegetables. Everyone needs to consume fatty acids that contain all three categories.

A good source of EPA and DHA omega-3 fats are fish such as mackerel, halibut, lake trout, herring, albacore tuna, sardines, and salmon. Fish are highly dependent on their diet. If their diet is rich in omega-3s, they store more of it in their tissues. If the fish consume less omega-3s, they store less. This applies to farmed fish as well as to fish caught in the wild. Farmed fish are generally fed concentrated omega-3s to boost their omega-3 content. This is a safe practice and should not be a

source of concern. Women who are hoping to become pregnant as well as women who are pregnant (especially starting with the third trimester) benefit from increasing their intake of omega-3, particularly because an adequate supply of DHA helps with formation of the brain and nervous system of the fetus. One cautionary note here is that it is important to select fish that are free of contaminants and mercury.

One related question is whether we can obtain EPA and DHA from a diet that does not include fish but includes food derived from animals that have been fed healthy amounts of omega-3s in their diet. The answer is a qualified yes, because it must be emphasized that this depends on the source of food fed to the animal whose meat is being served. This information may be available but is not always accurate, and omega-3 levels present in the food may be low.

A Mediterranean diet that emphasizes non-marine foods that are rich in omega-3 includes olive oil, grains, fresh fruit, vegetables, and nuts as well as moderate amounts of wine satisfies the ALA requirement.

The assortment of foods listed above are abundantly available and most can be easily prepared. Nonetheless, many people choose a different path to ingesting fatty acids, relying on the prevalence of over-the-counter supplements that are available in pharmacies and health food stores. Why not just take the fish supplements in a tablet form and consider it a done deal? The answer to this question is a classic case of "let the buyer beware." Unless you are getting the prescription version, these supplements are not pure and provide few if any benefit. I do not recommend them. Omega-3 fats, in their pure form, are very expensive to extract from fish and the purification process is quite elaborate and extensive. The over-the-counter versions provide only a limited and not entirely pure version. Despite all the hype, you are not getting the benefit that you would expect.

The bottom line is that the best approach is to eat foods that are rich in omega-3s: fish at least twice a week and the Mediterranean diet as often as possible (or as often as you like). And finally, remember to cross off the fish oil supplement that you had on your shopping list.

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ

КОРОЛІВСЬКІ КОТЛЕТИ

0,5 кг курятини (*tenderloins*)
3 штуки яєць
2 ст. ложки майонезу
2 ст. ложки крохмалю (*corn starch*)
2 зубчики часнику (або до смаку)
сіль, перець або вегета (до смаку)

Порізати курятину соломкою, додати яйця, майонез, крохмаль, часник, сіль, перець. Перемішати. Зберігати в холодильнику 2 год. Смажити на олії, викладаючи ложкою до утворення гарного золотистого кольору. Подавати з любим гарніром (можна іспанський риж).

ІСПАНСЬКИЙ РИЖ

Для рижу:
2 склянки рижу, найкраще *Basmati*,
4 склянки холодної води,
2 торбинки (*Sazon Goya*)
1 ст. ложка олії оливкової,
сіль (до смаку).

Для заправки:

1 упаковка шинки (*honeu ham*),
1 банка червоної фасолі (або відварити суху, якщо є час),
1 банка (*chili with beans*),
1 цибуля (середня),
4 зубчики часнику,
1-2 ст. ложки олії.

Кілька разів помити риж, залити водою, поставити на газ, додати *Sazon Goya*, олію, сіль. Перемішати, довести до кипіння, зменшити вогонь до мінімуму, прикрити кришкою, варити 20 хвилин. Риж під час варіння не мішати.

В пательні підсмажити порізану шинку, окремо смажити на олії цибулю, додати фасолі, *chili*, часник, перемішати, додати сіль до смаку.

Зварений риж перемішати зі смаженою шинкою. Подавати до столу, поливаючи кожную порцію заправкою з фасолі. (Можна все разом перемішати і вживати до бурітто).

Подала Ірина Легун.

ТІСТЕЧКА ФРАНЦУЗЬКІ

2 пачки маргарину,
3 жовтки,
1 ціле яйце,
1 ст. ложка оцту,
4 ст. ложки сметани,
1 фунт муки.

Замісити тісто ножем, поставити на ніч в холодильник. Тісто розтачати, вирізати тістечка різної форми, змастити білком і посипати цукром. Пекти при температурі 350 F до золотистого кольору.

ХРУСТИ

1/2 фунта муки,
1 яйце,
1/4 склянки цукру,
1/2 палочки масла,
1/2 склянки сметани,
1/2 ч.л. поташу (*baking soda*),
1 ст. ложка оцту,
2 ст. л. горілки,
1/2 склянки цукру-пудру для посипання готових хрустів.

Муку розтерти з маслом і поташем, додати яйце, сметану, оцет, цукор, горілку і замісити тісто. Розтачати тонко, нарізати смужки довжиною 5", шириною 1". Посередині смужки зробити надріз, перетягнути через нього один кінець смужки, смажити на олії до золотистого кольору. Посипати хрусти цукром-пудрою.

З переписів Литвинської Євгенії від доньки Ірини Легун.

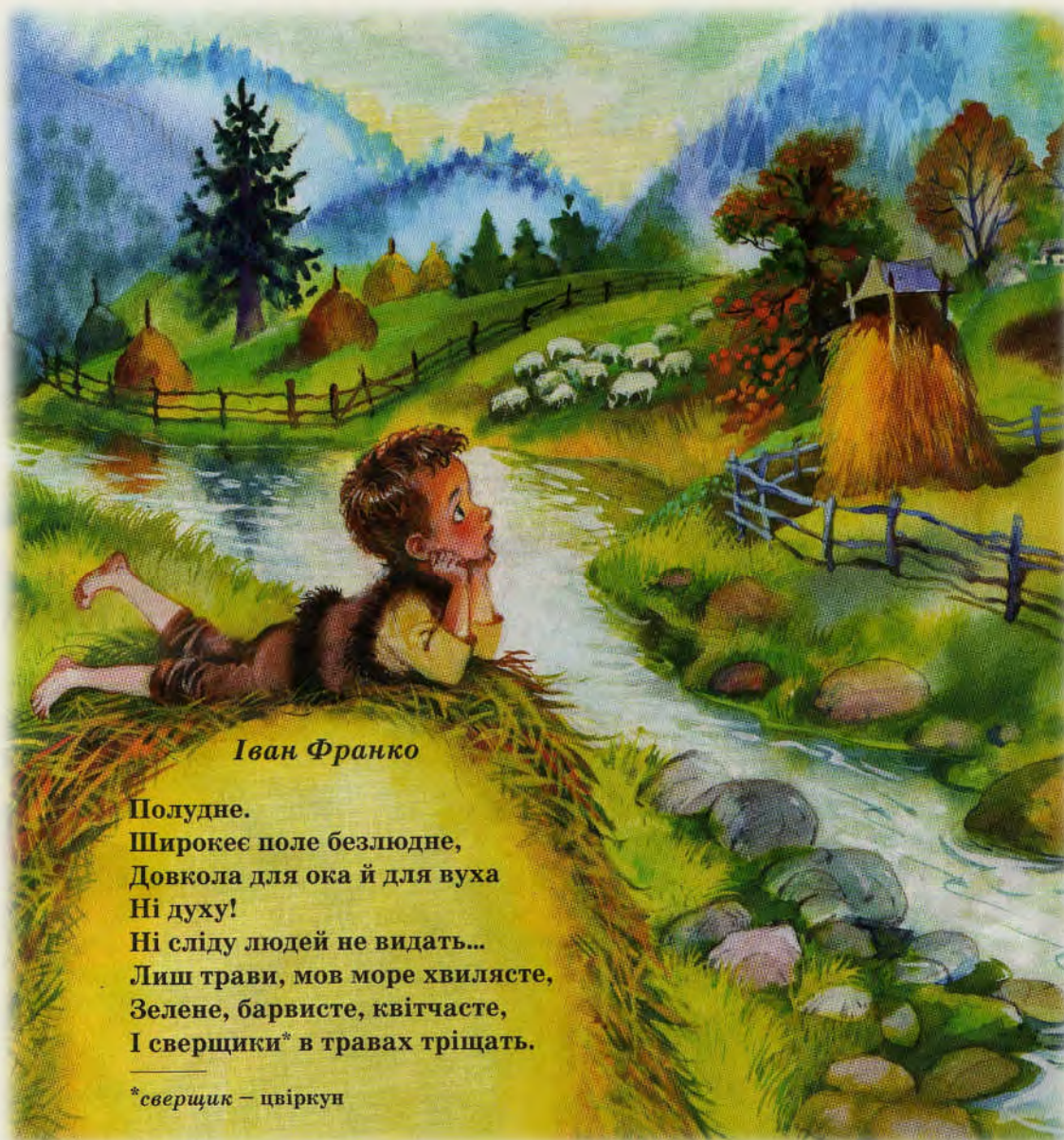
«Діти – се наш дорогий скарб, се наша надія, се – Молода Україна»

Олена Пчілка

Дорогі діти! У нас в гостях журнал «Малютко», який видається в місті Києві, столиці України кожного місяця, починаючи від 1960 року.

В журналі дуже багато гарних казочок, віршиків і яскравих, цікавих малюнків. Ми вдячні головному редактору журналу Зінаїді Лещенко, яка дала дозвіл на передрук матеріалів «Малютка» в журналі «Наше Життя».

Іван Франко

Полудне.
Широкее поле безлюдне,
Довкола для ока й для уха
Ні духу!
Ні сліду людей не видать...
Лиш трави, мов море хвилясте,
Зелене, барвисте, квітчасте,
І сверщики* в травах тріщать.

*сверщик – цвіркун

Малюнок Наталі Анікіної

ПРОЧИТАЙ САМ:

У БАБУСЕНЬКИ НАТАЛІ

Написала Наталка Поклад

Намалювала Вікторія Дунаєва

У НАТАЛІ У СЕЛІ

ХОДЯТЬ ПО ДВОРУ, МОВ КОРОЛІ;

ЧИМЧИКУЮТЬ ДО ВОДИ,

НА ПОРОЗИ ГРІЄ СПИНУ РУДИЙ;

ДОЗРІВАЮТЬ Й У САДКУ

І ШЛЕ УСІМ СВОЄ “КУ-КУ”...

НЕ ПРОСПІЮ СВІТАНКУ – З ВСТАЮ:

ЯК-БО ГАРНО ЛІТУВАТИ В ЦІМ РАЮ!

 , , СТЕЖКА, РІЧКА, ПТАШЕНЯ –

ЩОБ З УСІМ ПОГОВОРТИ, МАЛО Й ДНЯ.

СТІЛЬКИ ДИВ НАВКОЛО, СТІЛЬКИ РІЗНИХ СПРАВ, –

А ВЖЕ ВЕЧІР НАС ДО ПОГУКАВ.

І ПАХТИТЬ СМАЧНЮЩИЙ БОРЩИК НА СТОЛІ

У НАТАЛІ У СЕЛІ.

UNITED STATES POSTAL SERVICE® Statement of Ownership, Management, and Circulation
Statement of Ownership, Management, and Circulation
(All Periodicals Publications Except Requester Publications)

1. Publication Title: "OUR LIFE"
 2. Publication Number: 4 1 4 - 6 0
 3. Filing Date: 9/11/16
 4. Issue Frequency: MONTHLY except AUGUST (11 issues)
 5. Number of Issues Published Annually: 11
 6. Annual Subscription Price: Contact Person: Ojha Stasiuk, Telephone: 212-533-4646
 7. Complete Mailing Address of Known Office of Publication (Not printer) (Street, city, county, state, and ZIP+4®): Our Life - 203 2nd Ave New York, NY 10003
 8. Complete Mailing Address of Headquarters or General Business Office of Publisher (Not printer): Ukrainian National Women's League of America, Inc. (UNWLA), 203 2nd Avenue 5th Floor, New York, NY 10003
 9. Full Names and Complete Mailing Addresses of Publisher, Editor, and Managing Editor: Publisher: Ukrainian National Women's League of America, Inc. (UNWLA), 203 2nd Avenue 5th Floor, New York, NY 10003; Editor: Lidia Slysh, 790 11th Avenue Apt. 36H, New York, NY 10019; Managing Editor: Ukrainian National Women's League of America, Inc. (UNWLA), 203 2nd Avenue 5th Floor, New York, NY 10003
 10. Owner: (Do not leave blank. If the publication is owned by a corporation, give the name and address of the corporation immediately followed by the names and addresses of all stockholders owning or holding 1 percent or more of the total amount of stock. If not owned by a corporation, give the names and addresses of the individual owners. If owned by a partnership or other unincorporated firm, give its name and address as well as those of each individual owner. If the publication is published by a nonprofit organization, give its name and address.) Full Name: Non-profit organization; Complete Mailing Address: Non-stockholders
 11. Known Bondholders, Mortgagees, and Other Security Holders Owning or Holding 1 Percent or More of Total Amount of Bonds, Mortgages, or Other Securities. If none, check box None
 Full Name: Complete Mailing Address:
 12. Tax Status (For completion by nonprofit organizations authorized to mail at nonprofit rates) (Check one)
 Has Not Changed During Preceding 12 Months
 Has Changed During Preceding 12 Months (Publisher must submit explanation of change with this statement)
 PS Form 3526, July 2014 (Page 1 of 4) (see instructions page 4) PSN 7530-01-000-9931 PRIVACY NOTICE: See our privacy policy on www.usps.com.

13. Publication Title: "OUR LIFE"
 14. Issue Date for Circulation Data Below: September 2015
 15. Extent and Nature of Circulation: Average No. Copies Each Issue During Preceding 12 Months: 1950; No. Copies of Single Issue Published Nearest to Filing Date: 1950
 a. Total Number of Copies (Net press run): 1950
 b. Paid Circulation (By Mail and Outside the Mail): (1) Mailed Outside-County Paid Subscriptions Stated on PS Form 3541: 1824.7; (2) Mailed In-County Paid Subscriptions Stated on PS Form 3541: 0; (3) Paid Distribution Outside the Mails Including Sales Through Dealers and Carriers, Street Vendors, Counter Sales, and Other Paid Distribution Outside USPS®: 0; (4) Paid Distribution by Other Classes of Mail Through the USPS (e.g., First-Class Mail®): 31
 c. Total Paid Distribution (Sum of 15b (1), (2), (3), and (4)): 1855.7
 d. Free or Nominal Rate Distribution (By Mail and Outside the Mail): (1) Free or Nominal Rate Outside-County Copies included on PS Form 3541: 0; (2) Free or Nominal Rate In-County Copies included on PS Form 3541: 0; (3) Free or Nominal Rate Copies Mailed at Other Classes Through the USPS (e.g., First-Class Mail): 5.64; (4) Free or Nominal Rate Distribution Outside the Mail (Carriers or other means): 0
 e. Total Free or Nominal Rate Distribution (Sum of 15d (1), (2), (3) and (4)): 5.64
 f. Total Distribution (Sum of 15c and 15e): 1861.34
 g. Copies not Distributed (See instructions to Publishers #4 (page #3)): 88.64
 h. Total (Sum of 15f and g): 1949.98
 i. Percent Paid (15c divided by 15f times 100): 99.7
 * If you are claiming electronic copies, go to line 16 on page 3. If you are not claiming electronic copies, skip to line 17 on page 3.
 17. Publication of Statement of Ownership: If the publication is a general publication, publication of this statement is required. Will be printed in the October 2016 issue of this publication. Publication not required.
 18. Signature and Title of Editor, Publisher, Business Manager, or Owner: Mariana Zajac, Publisher, Date: 9/13/16
 I certify that all information furnished on this form is true and complete. I understand that anyone who furnishes false or misleading information on this form or who omits material or information requested on the form may be subject to criminal sanctions (including fines and imprisonment) and/or civil sanctions (including civil penalties).
 PS Form 3526, July 2014 (Page 2 of 4)

MASHA ARCHER

'*maria muchin*'

Available at...

Ukrainian Museum Gift Shop
222 East 6th Street
New York, NY 10003
212-228-0110 • 212-228-1947

Meet Masha in the San Francisco
Opera Gift Shop
Friday September 11
thru Sunday December 13
Open during all performances
San Francisco Opera
301 Van Ness Avenue
San Francisco, CA
(415) 864-3330

Available online...

www.masha.org • RubyLane/mashaarcher
Etsy/MashaArcher • Ebay/mashabay

masha archer design studio • san francisco • 415.861.8157 • www.masha.org

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENTS

Anna Krawczuk, Iryna Kurowyckyj

Marianna Zajac – President

EXECUTIVE COMMITTEE

Roma Shuhan	– 1st Vice President
Christine Boyko	– 2nd VP – Membership
Sophia Hewryk	– 3rd VP – Culture
Roksolana Misilo	– 4th VP – Public Relations
Iryna Buczkowski	– Recording Secretary
Daria Drozdovska	– Corresponding Secretary
Zoriana Haftkowycz	– Communication/Media Secretary
Oksana Antonyuk	– Treasurer
Vera N. Kushnir	– Financial Secretary
Mariya Andriyovych	– Member-at-Large

REGIONAL COUNCILS

Vera Andrushkiw	– Detroit
Halyna Henhalo	– Philadelphia
Halyna Romanyshyn	– New York City
Xenia Rakowska	– New Jersey
Dozia Krislaty	– Ohio
Lubomyra Kalin	– Chicago
Ulana Zynych	– New England
Maria Cade	– New York Central
Orysia Nazar Zynycz	– Co-Liaisons for Branches-at-Large
Olya Czerkas	

STANDING COMMITTEES

Lidia Bilous	– Social Welfare Chair
Sviatoslava Goy-Strom	– Education Chair
Chryzanta Hentisz	– Arts and Museum Chair
Anna Krawczuk	– Scholarship/Student Sponsorship Program Chair
Olha Drozdowycz	– Archives Chair
Ola Movchan Novak	– Members-at-Large Chair

AUDITING COMMITTEE

Oxana Farion	– Chair
Maria Tomorug	– Member
Renata Zajac	– Member
Jaroslawa Mulyk	– Alternate
Oksana Skypakewych Xenos	– Parliamentarian
Lidia Slysh	– Editor-in-Chief of <i>Our Life</i>
Tamara Stadnychenko	– English-language editor

**СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА
UNWLA, INC. SCHOLARSHIP /
CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM**
171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone / Fax: 732-441-9530

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212)228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

“УКРАЇНСЬКІ ВЗОРИ” – серія 1, ст. 9 – “UKRAINIAN DESIGNS.”
Взори з жіночих сорочок Сокальщини.